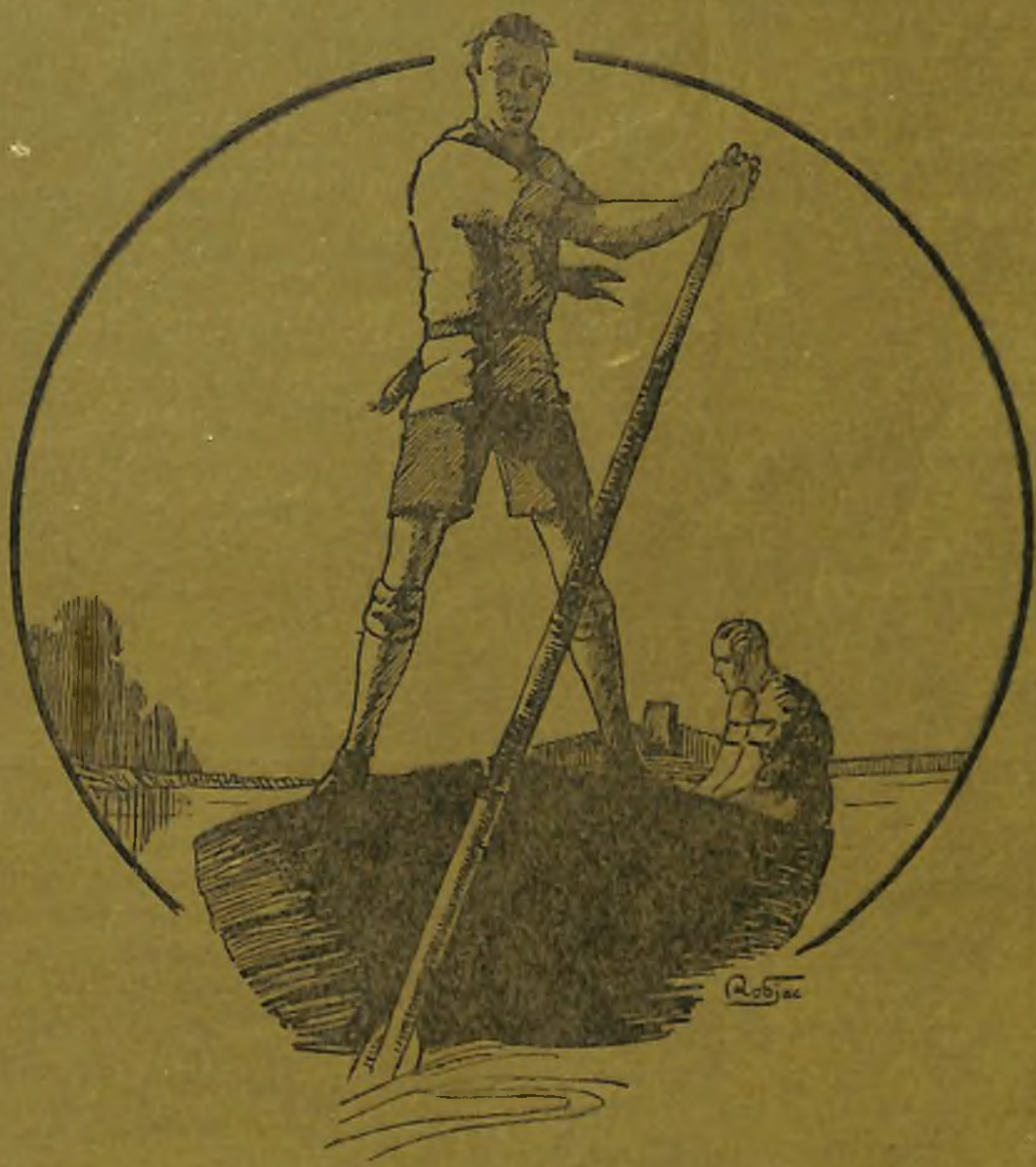

3/39

ΠΙΣΤΟΥ·Ι·ΝΟΣ

ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΜΑΣ

Ὁ διαγωνισμὸς camp-fire ὁ προκηρυσχθεὶς ὑπὸ τοῦ Πιγκουίνου ἔχει βέβαια κύριον σκοπὸν νὰ ἐνώσῃ ὅλας τὰς ομάδας διὰ τὰς ὀλίγας ὥρας ποῦ θὰ διαρκέσῃ ἀκολουθῶν οὕτω καὶ γενικὴν τοῦ περιοδικοῦ κατεῦθυνσιν, ἀποτελουμένην εἰς τὴν εὐρυτέραν ἀνάπτυξιν τῶν μεταξὺ τῶν ὁμάδων φιλικῶν σχέσεων, ἀλλὰ ἐκτὸς τούτου θέλει νὰ δημιουργήσῃ καὶ ἕνα πρότυπον camp-fire, τὸ ὁποῖον πολὺ θὰ βοηθήσῃ κατόπιν τὰς διαφόρους ομάδας εἰς τὰ camp-fire τῶν κατασκηνώσεων τῶν, ἐνῶ συγχρόνως θὰ δείξῃ εἰς ὅλους τοὺς προσκόπους τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον διεξάγεται ἕνα προσκοπικὸν camp fire.

Ὁ Πιγκουῖνος ὥρισεν ὡς ἀρχηγὸν τῆς φωτιᾶς τὸν ὑπὸ γόν τῆς 30 Α.Ν.Π. Σ. Δοξιάδην καὶ ὡς φύλακα τῆς φωτιᾶς τὸν ὑπενομοταρχεύοντα τῆς ἐπίτας Πιγκουίνων Ἄλ. Κυριακόν.

Οἱ ἀνωτέρω ἀποσπῶνται οὕτω τοῦ συνόλου τῆς ομάδος τῶν, μὴ δυνάμενοι νὰ συμμετάσχουν μετ' αὐτῆς εἰς τὸν διαγωνισμόν.

Εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν ὅτι ὁ βοηθὸς περιφερειακοῦ ἐφόρου κ. Β. Μαρινάρου ἠθλοθέτησεν ἑπαθλοὺν ἀποτελούμενον ἀπὸ 2 λάμπες κατασκηνώσεως.

Τὸν ἀθλοθέτην ὁ Πιγκουῖνος εὐχαριστεῖ ἀπὸ καρδίας.

Π.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΓΓΕΛΙΑ

Ἀπὸ σήμερον ὀρίζεται ὡς οἰκονομικὸς διαχειριστὴς τοῦ Πιγκουίνου ὁ ἐν)χος τῆς 30 ΑΝΠΙ Β. Τσουρουτοῦλου. Πρὸς τοῦτο παρακαλοῦνται ὅλοι οἱ συνδρομηταὶ ὅπως καὶ οἱ χρεῶσαι τοῦ Πιγκουίνου δι' ὅλα τὰ οἰκονομικῆς φύσεως ζητήματα νὰ ἀπευθύνονται πρὸς αὐτόν. Μεθ' ὅμνης 9 ἀρ. τηλ. 82—807. Διὰ πᾶσαν γενικὴν πληροφορίαν ὅπως καὶ δι' ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὸ περιοδικὸν ζητήματα, ἀρμόδιος εἶναι ὁ Πιγκουῖνος.

ΤΟ ΔΩΡΟΝ ΕΝΟΣ ΛΥΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ

[Ἐπ' ἐνκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τῆς Μητρίδος 2ας Φεβρουαρίου]

Μούπαν νὰ κάνω καί τι ἔργο μικρὸ ἢ μεγάλον
νὰ τὸ χάρισω τῆς Μαιῆς,
ποῦ πράγμα σὰν αὐτὴ ἄλλο
δὲν εἶν' ἐν τῷ κόσμῳ ζηλευτὸ
πιο θεῖο, πιο μεγάλον.

Ἐκάθησα ποῦ λές ἐγὼ
ἐσκέφθηκα πολὺ
νὰ δῶ τί θὰ ἦταν ἱκανὸ
μ' αὐτὸ νὰ φανερώσω
τὴν ὄσσην ἔχω στήν καρδιάν
στοργὴν νὰ ἐκδηλώσω.

Τόνα τὸ βρήκα ταπεινὸν
τὸ ἄλλο πὶὰ γελοῖον
καὶ εἰς τὸ τέλος ἐννοίωσα
πὼς πρᾶγμα ὑλικὸ
δὲν ἄξιζε ποτὲ σ' αὐτὸ
ἐν τῷ πρόσωπο τὸ θεῖον.

Γιατὸ δυὸ λόγια θὰ νὰ πῶ
μέσ' ἀπὸ τὴν καρδιά μου
νὰ φανερώσουν τὴν στοργὴν
καὶ τὰ αἰσθήματά μου
καὶ τὰ δυὸ λόγια εἶν' αὐτὰ
«Μαννοῦλα Σ' ἀγαπῶ!»

Ἄγγελος Κακουῦρος

Κίτινο Λυκόπουλο 1ης Ἀγέλης Π. Φιλιππου.

ΟΠΤΙΚΑ ΚΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ

Ἐπιστημονικὴ ἐκτέλεσις συνταγῶν.
Ἐργαλεῖα σχεδιάσεως, καὶ ἐπιστημονικὰ ὄργανα πάσης φύσεως

Β. ΜΑΡΙΝΑΡΟΥ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 26

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΗΛΕΦ. 24-742

Εἰδικὰ ἐκπαιδεύσις διὰ τοὺς Ναυτομηχανικούς,
Προσκότους καὶ Ὁδηγούς.

25^Η ΜΑΡΤΙΟΥ: Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΕΟΡΤΗ

ΠΙΓΚΟΥΪΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΗΣ ΕΝΩΜΟΤΙΑΣ ΠΙΓΚΟΥΪΝΩΝ ΤΗΣ 3ης ΟΜΑΔΟΣ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Υπεύθυνος :
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
Σολωμού 54 - Τηλ. 54-208

ΕΤΟΣ 3ον ΦΥΛΛΟΝ 29ον
Μάριος 1939
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
Β. ΤΣΟΥΡΟΥΤΣΟΥΛΟΥ

Τιμή Φύλλου δραχ. 3.-
Έξωτερικοῦ » 5.-
Έτησία συνδρομή » 40.-

28 ΜΑΡΤΙΟΥ 1939

Πρὸς Ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Προσκοπισμοῦ μέχρι σήμερον, πιστὸς εἰς τὴν Προσκοπικὴν του Ὑπόσχεσιν, δὲν ἐγκατέλειπεν οὔτε ἐπὶ στιγμὴν τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποῖαν ἐβελοντικῶς ἐτάχθη καὶ ὁ ὁποῖος μὲ τὸ προσωπικόν του παράδειγμα ἀπέβη ὁ φωτεινὸς μας δείκτης εἰς τὸν δρόμον τὸν προσκοπικόν, στρέφομεν σήμερον, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν γενεθλίων του, τὴν σκέψιν μας οἱ Ἕλληνες Πρόσκοποι καὶ τοῦ εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας *πάν καταθύμιον*.

Οἱ Ναυτοπρόσκοποι, οἱ Ἀκρίται καὶ τὰ Λυκόπουλα τῆς 3ης Ο. Α.

ΝΠ. ἐορτάζοντες συγχρόνως καὶ τὴν 26ην ἐπέτειον τῆς ἰδρύσεως τῆς ὁμάδος των ἐκφράζουσι ἐκ νέου πρὸς Αὐτόν, τὸν Ἰδρυτὴν Ἀρχηγόν των, τὴν ἀγάπην, τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν μεγάλην των εὐγνωμοσύνην.

ΣΤ' ΑΓΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΟΙ ΑΡΓΟΝΑΥΤΕΣ

ΣΤΡΑΤΗ ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Εἶχαμε τὴν τύχη νὰ φυτρώσουμε σὲ τούτη τὴν ἱερὴ γωνιά τῆς Γῆς καὶ πρέπει κάθε στιγμή νὰ κερδίζουμε μέσα στὴν καρδιά μας τὸ νόημα αὐτῆς τῆς καλοτυχίας. Εἶναι μιὰ παλιά εὐγένεια ποὺ βαρβαίνει πάνω μας. Μιὰ παλιά εὐγένεια καὶ μιὰ παλιά μορφή. Πρέπει νὰ γίνουμε ἄξιοι νὰ σηκώσουμε τοὺς καταθλιπτικούς τίτλους μας, κι αὐτὸ νὰ τὸ κάνουμε ὄχι σὰ χαμάληδες ποὺ σκύβουν διπλωμένοι κάτω ἀπὸ τὸ φόρτωμά τους, μὰ σὰν πολεμιστὲς ποὺ σηκώνουν ἀνάλαφρα καὶ μὲ χάρη τὴ βαρειά πανοπλία.

Αὐτὸ θὰ τὸ καταφέρουμε σὰν καταλάβουμε τὴν ἀνταπόκριση ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα σὲ μᾶς καὶ τούτη τὴ γῆ ποὺ μᾶς γέννησε, καὶ κατόπι, φυσικά, ἀνάμεσα στὸ πνεῦμα μας καὶ τὸ πνεῦμα ποὺ ἀχνίζει ἀπὸ τὸ χῶμα, τὸν ἀέρα, τὴ θάλασσα καὶ τὸν οὐρανὸ τούτης τῆς χώρας. Πιστεύω κιόλας πὼς ὀλάκαιρος ὁ Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς δὲν ἦτανε τίποτ' ἄλλο ἀπὸ τὴν πλαστικὴ σύλληψη αὐτῆς τῆς ἰσορροπίας.

Ἀπὸ τὰ πιὸ παλιά χρόνια οἱ ἄνθρωποι ποὺ φύτρωσαν πάνω στὸ ἑλληνικὸ χῶμα μαζὺ μὲ τὰ γκάθια καὶ τὰ ἐλιόδεντρα τυραγνίστηκαν μὲ δυὸ λογιῶ καημοὺς: Νὰ καταχτήσουν μιὰ ζωὴ στοιχειωδῶς ξεκούραστη, καὶ νὰ χορτάσουν τὴν ὥραία καὶ καὶ φοβερὴ πεῖνα τοῦ εἰδέναί.

Ἡ γῆ δὲν τοὺς ἔδινε πλούσιες σοδιές καὶ παχιά κρέατα. Ἡ ἴδια δὲν εἶχε σταλιά ἀάχητα, ἔτσι στεγνὴ καὶ λαμπερὴ ποὺ ψηνότερα κάτω ἀπὸ τὸν ἥλιο, ὄλο μαρμαρόπετρα. Τοὺς ἔδωκε ὅμως τοὺς ὥραιους θεοὺς των. Μὴν ἔχοντας τί νὰ τὴν κάνουν οἱ Ἕλληνες, τὴν πελέκησαν καὶ τὴν ἔκαμαν μητέρα τῶν θεῶν καὶ τῶν ἡρώων των. Ἔτσι, μέσ' ἀπὸ τὰ γονο πετροβούνη πήδηξε ἓνας ἐξαισιος λαὸς ἀπὸ μαρμαρένιους ἔφηβους, ἀπὸ ἀξιολάτρευτες θεές, ἀπὸ χαριτωμένους θεοὺς. Καὶ κεῖ ποὺ δὲν φύτρωνε τὸ παχὺ χορτάρι γιὰ τίς βοσκές, φύτρωσαν οἱ κολῶνες τοῦ Παρθενῶνα καὶ οἱ κερκίδες τῶν θεάτρων.

Ἔτσι, γεμάτοι ἀπὸ τὴ χαρὰ τῶν θεῶν τους, οἱ Ἕλληνες ἀνοιξαν τὰ πανιά τῶν караβιῶν τους καὶ ξεχύθηκαν εὐθυμοὶ ἀπὸ τοῦτα τὰ νταντελλωτὰ περιγιάλια, ἓνας λαὸς ὀλάκερος ἀπὸ τολμηροὺς Ἀργοναῦτες. Φτερούγισαν πάνω ἀπὸ τίς θάλασσες σὰν τὰ πουλιὰ τῆς τρικυμίας, μὲ τὸν ἴδιο πρόσχαρο τρόπο ποὺ ἀνοιξαν τίς φτεροῦγες πρὸς τίς γαλάζιες ἐκτάσεις τοῦ στοχασμοῦ, τοῦ ὄνειρου καὶ τοῦ ρυθμοῦ.

Ἦταν οἱ πρῶτοι λήφτεροι ἄνθρωποι τῆς Γῆς οἱ Ἕλληνες, καὶ τούτη τὴ σκληρὴ καὶ σοβαρὴ ἔννοια τῆς λεφτεριάς τὴν ὀλοκλήρωσαν μέσα τους σὰν τὴν ἔννοια ἐνὸς χαροῦμένου χρέους. Αὐτὸ ἦταν τὸ μυστικὸ τους καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ κλειδί ποὺ ἀνοίγει κανεὶς τὸ Ἑλληνικὸ Θάμα, σὰν τὴν κάμαρα κείνη τοῦ Δράκου, ποὺ ἦταν γεμάτη ἀπὸ στραφετὰ τζοβαερικά καὶ ξανθὰ μαλαματικά, καὶ κανεὶς δὲν ἤξερε πῶς θὰ τὴν ἀνοίξει.

Ἐμεῖς γεννηθήκαμε ἀπὸ τὴ σπορά τους, φυτρώσαμε ἀπὸ τὸ χῶμα ποὺ ἔλιωσε τὰ κορμιά τους, τρώμε τὸ ψωμί τους καὶ μιλοῦμε τὴ γλῶσσα τους. Ἐμεῖς πίνουμε τὸ ἴδιο τὸ νερὸ ποὺ μᾶς ρίχνει ὁ ἴδιος οὐρανός τους.

Βγήκαμε μέσα ἀπὸ τὴν ἀστραποκαμένη ἱστορία μιᾶς Φυλῆς πολὺπαθης ὅμως ἀδάμαστης, ποὺ πολλὲς φορὲς λύγησε καὶ κουλουριάστηκε σὰν τὸ σπαθὶ ποὺ ἡ λάμα του εἶναι ἀπὸ εὐγενικὸ μέταλλο, ὅμως ποτέ δὲν ἔσπασε καὶ πάντα εἶναι ἔτοιμο νὰ σφυρίξει μέσα στὸν ἀγέρα.

Τσαντηρώσαμε τὰ στρατόπεδά μας πάνω στὴ ζεστὴ χόβολη τῶν βωμῶν τους, καὶ τὰ παιδιὰ μας κινεῦνται κάτω ἀπὸ τὸ ρυθμικὸν ἴσκιο τῶν ἀνάλαφρων στηλῶν τους. Μόλις βγήκαμε κάτω ἀπὸ τὴ ζεύγλα τῆς σκλαβιάς, λαβωμένοι βαρειά ἀπὸ τὴν ξεπεσοῦρα τοῦ κορμιοῦ καὶ τῆς ψυχῆς, ποὺ μᾶς ἄφισαν οἱ τέσσερις πληγὲς τῆς Φυλῆς: Ὁ καταχρητῆς, ὁ ἀσιάτης καλόγερος, ὁ δάσκαλος καὶ ὁ λεβαντίνος.

Ἄλλο μὴ φοβᾶσθε τίποτα. Ἀκατέλυτο

Ἀπὸ τὸ Ἡμερολόγιον τῶν Ἀκριτῶν

Ὁ χιονᾶτος καὶ οἱ ἑπτὰ νάνοι

Σταυρός, σημεῖον ὅπου μαρτυρεῖ ἀπὸ αἰῶνων καὶ διὰ πάντα τὸ φρικτὸν τοῦ θεανθρώπου βασανιστήριον ὑπῆρξε καὶ τοῦ χιονάτου ὑπέροχος προσάθεια, ἀλλὰ καὶ ταπεινώσις καὶ βάνος. Γνωστὸς πεζοπόρος ὁ χιονᾶτος ἐξεκίνησε μὲ τὰ θάρρος τοῦ πρωτοπέρου καὶ τὴν αὐτοπεποιθήσιν τοῦ νεαροῦ, ἀλλὰ ἐκεῖ ψηλὰ εἰς τὸ βουνό, ὁ ΣΤΑΥΡΟΣ, ὁ σταυρὸς ὅπου χωρίζονται οἱ δρόμοι διὰ τὸ Μέγα Σπήλαιον ὑπῆρξε ὄλων ἢ ὑστάτη προσάθεια. Πρῶτος ὑπερενίκησε τὴν ἀπόστασιν ὠραῖος νεανίας καὶ φέρελπις διπλωμάτης καὶ τελευταῖος, ἐπαισχύντως τελευταῖος, συρόμενος τρέμων ἀναφυσῶν ὡς σκουριασμένη ἀτιμομηχανὴ ὁ δλόυσπρος Ἀρηγὸς μας μὲ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου ἀλλοιωμένα. Ἀναφυκτικὰ τοῦ προσεφέρθησαν

καὶ παρηγορία τοῦ ἐδόθη ἀπὸ ὄλους μας ποὺ οὔτε νὰ σκεφθοῦμεν ἤθελामεν τὸ τρομερὸν μαρτύριον ἀνηφόρου ἐξαντλητικοῦ. Βάλσαμον εἰς τὴν καρδιάν ὄλων μας ὑπῆρξε ἡ μικρὴ ἐκκλησία τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου. Τὸ δειλινὸν ὕταν ὄλα εἶχαν πάρει τὸν ἀργὸν τῆς νυκτὸς ρυθμὸν ἤρχισε σιγὰ σιγὰ καὶ ἐδυνάμωσε τὸ σήμαντρό της. Ἐνα ἀπλὸν συγκρότημα ἀπὸ δύο καμπάνες ποὺ ξαφνικὰ ἔδωσε ζωὴν εἰς ὄλα τὰ γύρω βουνὰ καὶ μαλακὰ μαλακὰ ἔσβυσε μέσα εἰς τὴν κοιλάδα. Ἡ ἐπίκλησις τῆς πονεμένης ψυχῆς τοῦ μοναχοῦ ποὺ κάποια φουρτούνα ἐπέρασε κι' ὕστερα ἦλθε εἰς τὰ ἀπόρθητα ὕψη ἑνὸς βουνοῦ καὶ μόνος ἐξετάζει τὴν ζωὴν του τὴν ἀφίνει νὰ κυλᾷ ἤρεμα καὶ προσεύχεται εἰς τὸν Δημιουργόν. Ζῆ μὲ τ' ὄνομά του καὶ εἰς

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΤΕ ΟΛΟΙ τὴν σελίδα πρωτοτύπων διαγωνισμῶν ἐνωμοτιῶν τοῦ «Πιγκουίνου». Καθιστοῦν τὸ προσκοπικόν μας παιγνίδι πλέον εὐχάριστον καὶ ζωηρόν.

κρατιέται μέσα στὸ προζύμι μας τὸ Ἑλληνικὸ κύτταρο, κι αὐτὸ εἶναι ποὺ κυβερνᾷ καὶ διαφεντεύει τὴ ζωὴ μας μέσ' ἀπὸ τὸ μεδούλι τῶν κοκκάλω μας. Ἐκεῖ κρυφοκαίγει ἡ ἀρχαία καὶ αἰώνια νεανικὴ ψυχὴ, ποὺ τὴν κρατᾷ ἡ Φυλὴ, καλὰ φυλαγμένη, σὰ θεϊκὴ σπίθα μέσα στὸ καλάμι.

Μέσα ἀπὸ τὰ σπλάχνα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ποὺ τόσο αἶμα πῆρε καὶ τόσο αἶμα ἔδωσε, βγαίνει σεμνὸ καὶ ἀποφασιστικὸ τὸ τραγούδι τῶν Ἀργοναυτῶν, τὸ τραγούδι τῆς αἰώνιας Ἑλλάδας. Ὅποιος ἔχει αὐτὶ γιὰ νάκούει, ἄς τάκούσει. Ὅποιος μπόρεσε νὰ συνεννοηθῆ μὲ τούτη τὴ γῆ ἄς τὸ συνεχίσει.

Εἴμαστε ἡ πετάμενη Φυλὴ, ποὺ ὄλη της ἢ ἱστορία εἶναι ἱστορία ἐξορμήσεων καὶ πανικῶν. Ξέρουμε ὄλοι, ἀπὸ τὴ στιγμή ποὺ θὰ γεννηθοῦμε, πὼς κάπου μᾶς περιμένει τὸ χυρσόμαλλο δέρας, ποὺ πρέπει νὰ τὸ φέρουμε πίσω στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοὺς βαρβάρους, τοὺς δράκους καὶ τὰ πυρίπνοα τέρατα ποὺ τὸ φυλᾶνε. Θὰ

τὸ φέρουμε πίσω, εἶναι βέβαιο αὐτό.

Ἀπὸ πάνω μας στέκεται πάντα ἡ θεὰ τῆς λέφτερης σοφίας, ἡ Ἀθηνᾶ, καὶ μᾶς κυττάζει μὲ τὰ γλαυκὰ καὶ αὐστηρὰ μάτια τῆς ὀπλισμένης παρθενιάς. Αὐτὴ εἶναι τὸ μέτρο καὶ ὁ ρυθμὸς. Αὐτὴ εἶναι ἡ καθαρὴ σκέψη, ζυγισμένη πάνω στὰνθρώπινα μέτρα. Εἶναι ὠραῖος ὁ ἀγώνας μας σὰ γίνεται κάτω ἀπὸ τὸ γαλάζιο φῶς ποὺ μᾶς χύνουν αὐτὰ τὰ θεϊκὰ μάτια.

Ἄς σπρώξουμε λοιπὸν τὸ καρᾶβι μας τὸ Ἑλληνικὸ πρὸς τὰ μεγάλα ταξίδια. Δὲν ἀκοῦτε τὸ Αἰγαῖο μας ποὺ φρουμάζει κάτω ἀπὸ τὴν κόκκινη πλώρη; Ἄς ἀφίσσουμε τοὺς τεμπέληδες νὰ πλῆττουν στὴν ἀκρογιαλιά μέσα στὴν ψυχικὴ νυστάλα ποὺ λύνει τοὺς ἀρμούς των. Ἄς τοὺς παρρήσουμε νὰ χασμουριοῦνται μὲ μακρῶς οὐρλιαχτά. Δὲν ὑπάρχει καμμιά ἐλπίδα μὲ δαύτους.

Μὰ δὲν ὑπάρχει καὶ τόπος μέσα στὴν Ἀργῶ.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ.

αὐτὸ ἀφιερώνει τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας τοῦ ποῦ ἦσυχια περνοῦν καὶ ὀλονέν τὸν πλησιάζουν πρὸς τὸν ποιητὴν ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων.

Ἔζησα ὀλίγον μίαν ἡμερον στιγμὴν πραγματικῆς γαληνεύσεως ψυχικῆς κοντὰ εἰς αὐτὴν τὴν μελωδικὴν ἁρμονίαν, τὴν ἠκολούθησα καὶ ἀνεῦρον τὴν εὐμορφίαν ποῦ κρύπτουν λόγγοι καὶ βουνὰ αὐτὴν τὴν μεταβατικὴν στιγμὴν ποῦ ἡ νύκτα σκεπάζει τὴν γῆν μας μετὸν μῦθρον τῆς πέπλον. Ἄν εὐρεθῆτε ἀπὸ ἐκεῖ μὴν λείψετε ν' ἀκούσετε αὐτὴν τὴν ἁρμονίαν, τότε μόνον θὰ ἀντιληφθῆτε τί χαρὰς κρύπτουν τὰ μοναστήρια.

Τσαῖ κομπλέ, ἠτοιμασμένον με σπαρτιατικὴν λιτότητα ἐγέμισε ἢ μᾶλλον ἐχαίδεψε τὰ στομάχια 8 δυστυχῶν πεινασμένων ποῦ τὸ ἐπλήρωσαν με τιμὴν μαύρου χαβιαριοῦ.

Πολλοὶ γνῶμαι ἀντηλλάγησαν, ἀλλὰ ἐπεκράτησε μία: Οἱ πεζοπόροι ξεκινοῦν διὰ Καλαβρυτα. Νῦξ βαθεῖα, ἀλλὰ ὁ Μίστερ-Φά κόβει δρόμο. Ἀποτελεσμα φρικτὸν καὶ ἀπαίσιον. 8 λασπωμένοι πεζοπόροι ἀκολουθοῦν 3 μουλάρια ποῦ πηγαίνουν πρὸς τὴ Ζαχλωροῦ. Ἐκεῖ παρὰ τὰς παροτρύνσεις τῶν χωρικῶν καὶ τὴν ἐκτυστικὴν ζεστασία δὲν μᾶς ἐγκαταλείπει ἡ θέλησις καὶ μετ' ὀλίγον ἀκολουθοῦμε τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν μέχρι Καλαβρύτων ὅπου ῥάκη μᾶλλον ἢ ἄνθρωποι φθάνομεν κατευθυνόμενοι ἄμεσως εἰς τὸν Παράδεισον, πραγματικὴν βρομερὰν ἐπίγειον κόλασιν ἐκπροσωποῦσαν τὸ φιλόξενον ξενοδοχεῖον, μελανὸν στίγμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ. Τῆς ὅλης ὅμως τραγωδίας

ἐλάχιστον δεῖγμα ἦτο μικρὰ ἀσύντακτος ἀγγελία τῶν 000.

Τῆς καθαριότητος ἔνεκεν, ἦν πάντες ἐπιθυμοῦμεν παρακαλεῖσθε ὅπως:

1) Ρίπτετε τὰ χαρτιὰ καὶ τὰ ὑπολείμματα τῶν σιγαρέτων ἐντὸς τῆς λεκάνης καὶ

2) Ὅπως μὴ χύνετε ὑγρὰ ἐπὶ τοῦ διαπέδου δυσαρθεστοῦντες οὕτω ὑμᾶς αὐτοὺς.

Τὸ πρωτὶ ξυλιασμένοι ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Βορρᾶ ὅπου οὕτε καρβουνάκι ὑπῆρχε διὰ τὰ θερμὰν ἀνθρώπου μόριον, ἐπιβιβαζόμεθα τοῦ ὁδοντωτοῦ διὰ τὰ θαυμάσωμεν τὴν ὑπέροχον τοῦ Βουραϊκοῦ θέαν ποῦ πραγματικὰ μᾶς ἀπέξημίωσε δι' ὅλας μας τὸς ταλαιπωρίας. Πολυτρίχια, εἰδῶν εἰδῶν φυτὰ καὶ λουλούδια καλύπτουν ἀπότομες ρεματιῆς ἐνῶ ὀλοπράσινες ὀμαλὲς πλαγιὲς διαδέχονται ἀποτόμως τὴν ὠραίαν αὐτὴν ἀγριότητα. Τὸ τραινάκι κυλᾷ ἀνάμεσα ἀπὸ αὐτὸ τὸ πανόραμα καὶ τὸ μάτι μας δὲν χορταίνουσι τὴν θέαν τῆς ὑπερόχου αὐτῆς φύσεως.

Τὸ πῶς ἐπανήλθομεν εἶναι ἓν μελανὸν στίγμα ἀποτελούμενον ἀπὸ ἐφιάλτας διώρου ἀναμονῆς ξεχώματος τοῦ ὑπερφόρτου αυτοκινήτου ἀπὸ τὸν βοῦρκο τοῦ Καμαριοῦ καὶ πραγματικῆς σαρδελοποιήσεως 30 ἀνθρώπων εἰς αὐτοκίνητον 21 θέσεων. Πάντως ἐπανήλθομεν, περιέργως σῶφι καὶ ἀβλαβεῖς, καὶ μᾶς ὑπεδέχθησαν τὰ ἐμπαικτικὰ βλέμματα τῶν καφενοβίων καὶ ἡ θαλαπρῆ τῆς οἰκογενειακῆς ἐστίας ποῦ τόσον ἐπιθυμήσαμε εἰς τὸν ἀφιλόξενον *Παράδεισον* τῶν Καλαβρύτων. Π.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΔΙΑ ΤΟ ΥΠΑΙΘΡΟΝ

Ὅταν καθαρῆς χρυσὸν, πρὸ παντὸς ἂν εἶσαι καὶ ἀμάθητος, τὰ χέρια σου θὰ μυρίζουν ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον τὸ εὐάρεστον αὐτὸ ἄρωμα, δι' αὐτὸ φύλαγε τὰ περικαλύμματα τῶν χρυσοῦν, καὶ ἀφοῦ τελειώσης τὸ καθάρισμα ρίψε τα ἐπάνω εἰς τὴν, μισοσβυσμένη φωτιά. Θὰ κάμουν ἓνα πυκνὸν καπνόν. Βάλε τὰ χέρια σου μέσα εἰς τὸν καπνόν ἐπ' ἀρκετὸν ὅταν θὰ τὰ ἀποσύρης θὰ μυρίζουν ἐλάχιστα. Πλύνε τα ὕστερα καὶ δὲν θὰ μυρίζουν καθόλου.

— Ἀκόμα διὰ τὰ μὴν δακρύζουσι τὰ μάτια σου, (ἴχι ἀπὸ συγκίνησιν) καθάριζε τὰ χρυσὸν εἰς τὸ ὑπαίθρον, κατὰ προτίμησιν μέσα εἰς μίαν λεκάνην με νερόν, εἰς τὸ μαγαῖρι δὲ ποῦ τὰ καθαρῆς ἢ εἰς τὸν σουγιά βάλε ἓνα κομμάτι ψωμί ἐκεῖ ποῦ ἐνώνεται ἡ λιβὴ με τὴν λεπίδα.

Οὕτω θὰ χύσης ὀλιγώτερα μαργαριτάρια.

— Ὅταν μαγειρεύης μακαρόνια μὴ χύνεις ποτὲ τὸ ζουμί των. Εἶναι ἕκτακτον νερόν, διὰ τὸ πλύσιμον τῶν πιατῶν, χρειάζεσαι καὶ πολὺ ὀλιγώτερον σαποῦνι με αὐτό.

— Ἡ τομάτα καθαρῆς ἔξ ἴσου καλὰ με τὸ λεμόνι. Ὅταν περνεῖς τομάτες ἀπὸ τὸ σουροτῆρι διὰ σάλτσα φύλαγε τὰ φλούδια. Ἀφοῦ τελειώσης τὴν ὑπηρεσίαν σου, τρίψε τὰ χέρια σου καλὰ με αὐτὰ. Ὅχι μόνον θὰ καθαρῆς σου, ἀλλὰ καὶ θὰ ἀσπρίσουν καὶ θὰ μυρίζουν ὠραία.

— Νὰ μεταχειρίζεσαι κατὰ προτίμησιν σκεῖη καὶ πιάτα ἑμαγιῆ ἢ ἀπὸ βακελίτη. Καθαρίζουν πολὺ πλέον εἴκολλα ἀπὸ τὰ ἔξ ἄλουμινίου.

— Ἄντι τὰ ἐξοδεύης νῆπι διὰ τὰ τρίψης τὰ καζάνια σου, μεταχειρίσου τὴν στάχτην τῆς φωτιᾶς σου. Φρόντισε ὅμως πρὶν τὰ τὴν καθαρῆς

ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ

ΛΟΤΟ-ΜΟΡΣ

Δ) Ἀντίθετον—Μορς

Δύναται νὰ ὀρισθῇ ὅπως ἡ ἀνάγνωσις τῶν μορσικῶν σημάτων γίνεται ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ὄχι ὡς συνήθως.

Ε) Διπλὸν—Λοτο

Ἀναγινώσκομεν τὰ σήματα κανονικῶς, ἀλλὰ οἱ παῖκται ἴστανται ἀπέναντι ἀλλήλων ἀνὰ δυάδας.

Ὅταν ὁ εἰς παίκτης ἀναγνωρίσῃ ἓνα σημάδι πρέπει πρὸ τῆς μετρήσεως τοῦ πόντου του, νὰ πάρῃ μίαν λέξιν τὴν ὁποίαν ὁ ἀπέναντί του τοῦ μεταδίδει μὲ τὴν σφουρίκτραν του. Ἐὰν τὸ ἐπιτύχη ὀρθῶς πέρνει διπλάσιον ἀριθμὸν πόντων. Ἐὰν ὁ μεταδίδων τὸ σῆμα παίκτης τὸ μεταδώσῃ λελανθασμένως (εἴτε εἰς μορσικά, εἴτε εἰς ὀρθογραφίαν) πληρώνει εἰς τὸν ἀπέναντί του 5 πόντους διὰ κάθε λάθος.

ΣΗΜ. Δύναται νὰ ὀρισθῇ ἓνα ἀνώτατον ὄριον γραμμάτων διὰ τὴν λέξιν (ὁ π. χ.).

Ὁ «Κύκλος—Τόπι».

Χρησιμοποιεῖται τόπι ὀλίγον μεγαλύτερον ἀπὸ τοῦ τένις διαμέτρου 10—15 ἐκ. καὶ πολὺ ἐλαστικόν.

Ἔς ἀπὸ τὰ τυχόν εὐρισκόμενα καρβουνάκια.

—Ὅταν θέλῃς νὰ βράσῃς αὐγά εἶναι περιτὸν νὰ ἀνάβῃς καμινέτο. Χώσετα μέσα εἰς τὴν χόβολην ἀφοῦ τοὺς κάμης μίαν μικρὰν ὀπὴν ἀπὸ τὸ ἐπάνω μέρος διὰ νὰ μὴν σπάσουν ἀπὸ τὴν διαστολὴν τοῦ θερμοῦ ἀέρος. Ἐντὸς 4 λεπτῶν θὰ εἶναι μελάτα, ἐντὸς 6 πηκτά.

—Ὅταν θέλῃς νὰ βράσῃς χορταρικά, ποὺ ἔχουν μαραθῆ τρεῖς, τέσσαρες ὥρες πρὶν βάλε τα εἰς μίαν μεγάλην λεκάνην μὲ νερόν. Ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα νὰ τὰ μαγειρεύσῃς ἢ καὶ νὰ τὰ κάμῃς σαλάτα θὰ εἶναι φρέσκα φρέσκα.

—Ὅταν θέλῃς νὰ χύσῃς ζεστὸ υγρὸν μέσα εἰς ὑάλινον δοχεῖον βάλε μέσα ἓνα κοινάκι ἢ πιρροῖνι καὶ δὲν θὰ σπῆσῃ τὸ δοχεῖον ποτέ.

Λ².

Παίζεται περίπου ὅπως τὸ τένις, ἢ παλάμη ἐκτελεῖ χρῆν ρακέτας. Οἱ παῖκται κτυποῦν τὸ τόπι οὕτως ὥστε ἀφοῦ κτυπήσῃ εἰς τὴν γῆν νὰ πηδήσῃ καὶ νὰ πέσῃ ἐντὸς τῶν ὀρισθέντων ὀρίων. Τὰ «voleés» ἀπαγορεύονται (ὁ παίκτης ὁ ὁποῖος δέχεται τὸ τόπι δὲν πρέπει νὰ τὸ ἐγγίσῃ πρὶν νὰ κτυπήσῃ εἰς τὸ ἔδαφος ἅπαξ).

Χαράσσονται εἰς τὸ ἔδαφος δύο ὁμόκεντροι κύκλοι ὁ εἰς διαμέτρου 1.10 καὶ ὁ ἕτερος 5.30 χωρίζεται δὲ τὸ μεταξὺ τῶν δύο περιφερειῶν διάστημα εἰς 2 μέρη.

Παίζεται ἀπὸ 2, 3 ἢ 4 παίκτας.

1) Διὰ 2 παίκτας :

Εἰς κάθε ἓνα ἐκ τῶν 2 τμημάτων ὀρίζουν ἓνα μέρος ἀπὸ ὅπου γίνεται τὸ «service». Βγάζουν μὲ κλῆρο ποῖον ἐκ τῶν δύο τμημάτων θὰ λάβῃ ὁ παίκτης κατὰ τὴν διάρκειαν ἐνὸς «παιχνιδιοῦ».

Ὁ παίκτης Α, ὁ ὁποῖος σερβίρει, ἀφίνει νὰ πέσῃ τὸ τόπι εἰς τὸ τμήμα τοῦ «service» καὶ ἔπειτα καθὼς ἐκινάσεται τὴν κτυπᾷ οὕτως ὥστε νὰ κτυπήσῃ τὸ ἔδαφος ἐντὸς τοῦ μικροῦ κύκλου. Ὁ παίκτης Β τὸ κτυπᾷ μὲ τὴν σειράν του καὶ τὸ ἀποστέλλει πρὸς τὸν Α' ἔτσι γίνεται συνεχῶς, ἐνῶ τὸ τόπι κάθε φορὰ κτυπᾷ εἰς τὸν ἐσωτερικὸν κύκλον. Ὁ κάθε παίκτης πέρνει ἓνα πόντο διὰ κάθε ἀποτυχίαν τοῦ ἀντιπάλου ὀφειλομένην εἴτε εἰς κακὴν ἀποστολὴν τοῦ τοπιοῦ, εἴτε εἰς τὸ χάσιμο μιᾶς μπαλλιᾶς τοῦ ἀντιπάλου του.

Μία μπαλλιὰ εἶναι «κακὴ» ὅταν :

α) ἀκουμβήσῃ τὸ ἔδαφος ἔξω ἀπὸ τὸν ἐσωτερικὸν μικρὸν κύκλον (ἐὰν πέσῃ εἰς τὴν γραμμὴν θεωρεῖται ὡς «καλή»).

β) Ἀφοῦ ἀκουμβήσῃ τὸ ἔδαφος διὰ πρώτην φορὰν ἐντὸς τοῦ μικροῦ κύκλου καὶ κτυπήσῃ διὰ δευτέραν φορὰν ὅπουδήποτε.

Τὸ τόπι ἀποστέλλεται συμφώνως πρὸς τὰ ὀρισθέντα ἐκ τῶν προτέρων εἴτε διὰ δύο χειρῶν διαδοχικῶς (ὠραῖος τρόπος ἐξασκήσεως τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς) εἴτε διὰ τῆς μιᾶς μόνον.

Ἄν ἐπιτρέπεται τὸ πιάσιμον τοῦ τοπιοῦ πρὸ

ΕΚΔΡΟΜΑΙ

ΜΕΝΙΔΙ-ΜΕΤΟΧΙ ΠΑΡΝΗΘΟΣ

Μία ώραία έκδρομή διά προσκοπικήν ομάδα είναι εἰς τὸ Μετόχι τῆς Πάρνηθος. Ἐχει καὶ τὸ πλεονέκτημα τοῦ ἐφθηνοῦ εἰσιτηρίου (8 δρχ. ἐπιστρ. μὲ κανονικὸν εἰσιτήριο). Τὸ τραῖνον φεύγει εἰς τὰς 6.50 ἀκριβῶς εἰς τὰς 7.15 φθάνει εἰς τὸ Μενίδι, ὅπου ἀποβιβάζομεθα. Ἀναχωροῦντες ἀπὸ τὸν σταθμὸν, προχωροῦμεν πρὸς βορρᾶν μὲ κλίσιν πρὸς τ' ἀριστερά διὰ νὰ συναντήσωμεν τὸν ἀμαξιτὸν δρόμον πού κατευνεται εἰς τὴν Ἁγίαν Τριάδα. Μετὰ ἀπὸ 10' περίπου πορείαν, ἀφοῦ διέλθωμεν ἀπὸ τὰ τελευταῖα σπῆτια τοῦ Μενιδιοῦ, φθάνομεν εἰς τὸν αὐτοκινητόδρομον, τὸν ὁποῖον παρακολουθοῦμεν. Ἀφοῦ προχωρήσωμεν 1 ὥραν περίπου εἰς τὸν ἀμαξιτόν, τὸν ἀφίνομεν διὰ νὰ παρακολουθήσωμεν τὸν ἡμιονικὸν πού ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τῆς ἀμαξιτοῦ. Ἐχομεν ἀρ-

χίσει νὰ βαδίζωμεν μέσα εἰς δάσος. Μετὰ ἐν τέταρτον περίπου φθάνομεν εἰς τὸ Μετόχι, ἀφοῦ φροντίσωμεν νὰ προχωροῦμεν κάπως δεξιότερα παρ' ὅσον προηγουμένως. Πρέπει νὰ προσέξωμεν νὰ πάρωμεν τὸν ἡμιονικὸν δρόμον διότι ἄλλως θὰ κάμωμεν ἓνα πολὺ μεγάλον κύκλον, τὸν ὁποῖον κάμνει ὁ ἀμαξιτὸς διὰ λόγους τεχνικούς.

Εἰς τὸ Μετόχι ἔχει νερό.

Μέρη γιὰ παιγνίδια ὑπάρχουν πολλά. Ἄν τὰ παιδιά εἶναι μεγάλα ἡμποροῦν νὰ προχωρήσουν μέχρι τῆς Ἁγ. Τριάδος, ἢ ὅποια ἀπέχει 2.30' ὥρ. περίπου. Θὰ πρέπει ὅμως νὰ εἶναι συνηθισμένοι αὐτοὶ πού θὰ προχωρήσουν γιατί ἡ διαδρομὴ εἶναι κουραστική. Ἠμποροῦν ὅμως τὰ παιδιά νὰ προχωρήσουν εἰς τὸν ἀμαξιτόν 1—2 χιλιόμετρα καὶ νὰ ἐπιστρέψουν.

Εἰς τὸ Μετόχι ἡμπορεῖ νὰ γίνῃ ἀνίχνευσις κουκουναροπόλεμος κλπ. Ἐπίσης ἡμποροῦμεν νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸ μελισσοκομεῖον πού εὑρίσκεται εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων λεπτῶν πρὸς Ν.

Τὸ βράδυ ἐπιστρέφοντες ἡμποροῦμεν νὰ παῖξωμεν τὸ «Λίτσας λέει». ἐπίσης ἡμποροῦν νὰ γίνουν καὶ ἀσκήσεις πεζοκαί. Ἐπίσης τὸ πρωὶ καθὼς θὰ προχωροῦμεν ἀπὸ τὸ Μενίδι, διακρίνομεν ἐμπρὸς μας μεταξὺ τοῦ βουνοῦ πού ἀνεβαίνει ὁ δρόμος καὶ τοῦ ἄλλου δεξιά, νὰ σχηματίζεται μὲ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου εἰς τὴν δεξιὰν πλαγιά τῆς ρεματιᾶς ἓνα τρίφυλλο... Ἀπὸ ἐκεῖ ὁρμώμενοι ἡμποροῦμεν νὰ ἀφιερῶσωμεν ὀλίγην ὥραν εἰς τὸ σύμβολόν μας αὐτὸ καὶ νὰ ἀκούσωμεν ἄλλην μίαν φορὰν ἀπὸ τὸν ἀρχηγόν ἢ τὸν ἐνωμοτάρχην ὀλίγα λόγια δι' αὐτό. Μία ώραία σύμπτωσις εἶναι πού ὅπως εἰς τὸς θαλασσοπόρους ἔδειχνε τὸν βορρᾶν, οὕτω καὶ καὶ εἰς ἡμεῖς δείχνει τὴν ἴδια κατεύθυνσι.. Τὸ τραῖνον ἀπὸ τὸ Μενίδι φεύγει εἰς 7.30

τῆς ἀποστολῆς του, τὸ χέρι πρέπει νὰ εἶναι τενωμένο καὶ νὰ ἐκτελῇ χρέη ρακέτας.

Συμφωνεῖται ἐκ τῶν προτέρων ὁ ἀριθμὸς τῶν γύρων πού θὰ ἀποτελέσουν μίαν παρτίδα.

Ἐὰν ἡ θέσις τοῦ ἡλίου εὐνοεῖ τὸ ἓνα τμήμα οἱ παῖκται ἀλλάζουν θέσιν μετὰ τὸν πρῶτον γύρον καὶ κατόπιν κάθε δύο γύρους.

2) Διὰ 3—4 παῖκταις :

Ὅταν ὑπάρχουν 4 παῖκται, τοποθετοῦνται ἀνὰ δύο εἰς κάθε τμήμα, σερβίρουν ἐναλλάξ (ὁ ἴδιος παίκτης σερβίρει κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ αὐτοῦ γύρου) ἐδῶ δὲν γίνεται χωρισμὸς ἰδιοῦ μέρους τοῦ τμήματος διὰ τὸ σερβίρισμα.

Ὅταν ὑπάρχουν 3 παῖκται, γίνεται χωρισμὸς τμήματος σερβιρίσματος μόνον εἰς τὸ μέρος πού παίζουν οἱ δύο ἐνῶ ὁ τρίτος σερβίρει ἐλευθέρως.

Αὐτὸ τὸ παιγνίδι ἔχει τὸ προτέρημα νὰ δύναται νὰ παιχθῇ εἰς οἰονδήποτε ἐπίπεδον μέγρος (αὐλή, ἀσύγναστος δρόμος κτλ.).

(Ἡ διωσκαδιῶσι ἐλπίζω ἀρχετὸς ἐνωμοτίας)

Ἐκ τοῦ Sois-Pre!

DEPT. OF THE INTERIOR

ΠΕΡΡΩΤΗΣ

Στό τεσσαροκονθήμερο Ἀρχιερατικό μνημόσυνο πού ἐτέλεσαν αἱ οἰκογένειαι Περρωτῆ καί Προσκόπων Ἀττικοβοιωτίας ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τοῦ ἀδελφοῦ ἡρώος τῆς Προσκοπικῆς Κινήσεως τῆς Ἑλλάδος Π. Περρωτῆ καί τῆς καλῆς τοῦ Προσκοπισμοῦ φίλης μητρὸς τοῦ Τάτης Περρωτῆ, ὁ περιφερειακὸς Ἐφορος κ. Ν. Μακρῆς ἔκλαψε μαζὺ μὲ τὴν οἰκογένεια καί τοὺς Προσκόπους ἐκείνους πού χάσαμε μὲ τὰ κάτωθι λόγια :

Πολλὲς προσκοπικὲς ἐργασίες ἐζήτησες νὰ κάμω, ἀγαπητὲ Περικλῆ, καί ὄλες δειλά-δειλά τὶς ἀνέλαβα μὲ τὴν δίκαιη πεποίθησι διτι βοηθῶ τὴν μεγάλη σου δημιουργικὴ προσπάθεια. Ποτὲ ὅμως δὲν μποροῦσα νὰ φαντασθῶ διτι μέσα στὰ καθήκοντα πού μοῦ ἀνέθεσαν μὲ τὴν ἐπίμονη εἰσήγησί σου καί τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου, θὰ ἦτανε καί τὸ θλιβερὸ αὐτῆς τῆς στιγμῆς πού ὁμολογῶ πῶς δὲν ἔχω τὴν ψυχικὴ ἀντοχή πού χρειάζεται γιὰ νὰ τὸ ἀντιμετωπίσω. Ἐχοντας ὅμως καί σ' αὐτὴ τὴν περίστασι πολῦτιμο βοηθὸ τὴν μεγάλη σου προσκοπικὴ ψυχὴ πού πτερουγίζει κοντὰ μας θὰ ἐκτελέσω τὴν ἐπιθυμία της καί θὰ προσπαθῆσω νὰ εἰπῶ λίγα λόγια στὰ παιδιά, γιὰτὶ μόνον γι' αὐτὰ πρέπει νὰ ἐνδιαφερώμεθα. Ἐτοι ἔλεγες πάντα καί ὄταν ἀκόμη ἢ φωνὴ σου ἀκούετανε ἀπὸ λιγοστοὺς συνεργάτας σου. Αὐτὸ μοῦ λέει καί τώρα ἢ παιδαγωγικὴ παράδοσις πού μᾶς ἀφίνεις γιὰ μεγάλη κληρονομιά.

Πρόσκοποι !

Στὴν πρώτη συνεδρίασι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὸν Ἰούλιο τοῦ 1935, μπροστὰ στὸν Ἐπουργὸ τῆς Παιδείας, ἕνας νέος γεμάτος ζωή, μὲ χαρωπὸ πρόσωπο, μὲ γε-

λαστὰ ἀνήρουχα μάτια, ἕνα πρόσωπο πού σκόρπιζε τὴν χαρὰ καί τὴν αἰσιοδοξία, ἕνας ἀντιπροσωπευτικὸς τύπος ἀρχαίας Πελοποννησιακῆς οἰκογενείας γεμάτος ἀπὸ θεληματικότητα, ἀπὸ εὐγένεια ψυχῆς, ἀπὸ ἀπλότητα, ἀπὸ ὑψηλοφροσύνη, ἐνεργητικὴ καλωσύνη, ἕνας νέος πού στὴν ἔκφρασι ἔμοιαζε στὸ χαριτωμένο μας Λυκόπουλο καί ὅμως ἦταν τέλεια δημιουργημένος ἄνδρας, ἕνα νέο μέλος τοῦ Διοικητικοῦ μας Συμβουλίου, πολὺ νέο τὴν ἡλικίαν, παρίστατο μέσα στοὺς ἀσπρομάλληδες συναδέλφους καί γέμιζε τὸ εὐρύχωρο εὐγενικὸ Ἐπιτελικὸ Γραφεῖο μὲ τὸ μικρὸ του σῶμα καί τὴν μεγάλη του Προσκοπικὴ καρδιά.

Ὅλοι καλὰ ξέρετε ποίος ἦτανε... Ἦταν ὁ Ἑλλην Πρόσκοπος Περικλῆς Περρωτῆς πού μόλις εἶχε ἀρχίσει τὴν καριέρα του στὸ διπλωματικὸ Σῶμα... Ἦταν τὸ Λυκόπουλο τοῦ 1920 πού σ' ἕνα χρόνο μέσα πῆρε καί τὰ δυὸ του ἄστρα καί ἔγινε πρῶτος στὴν ἐξάδα μαζί μὲ τὸ ἄλλο ἀγαπημένο του Λυκόπουλο τὸν Ἀλέξανδρον Σαρράτσογλου. Ἦταν ὁ Πρόσκοπος τῆς 3ης Ο. Π. τοῦ 1921 καί ὁ περίφημος Ἐνωμοτάρχης τοῦ ἰδίου ἔτους σὲ ἡλικία 14 ἐτῶν. Ἦταν ὁ Πρόσκοπος καί κατόπιν ὁ Ναυτοπρόσκοπος τῆς 3ης Ὁμάδος Νηπῶν τοῦ Σεβαστοῦ μας Γενικοῦ Γραμματέως Μάρκου Μίνδλερ, ὁ Ὑπαρχηγὸς τῆς ἰδίας Ὁμάδος τὸ ἔτος 1927, ὁ πραγματοποιήσας τὴν ἰδέα τῆς κατασκευῆς νεωσοῦκου τῆς Ὁμάδος εἰς Παλαιὸν Φάληρον, εἰς τὰ θεμέλια τοῦ ὁποίου ἀναγράφεται τὸ ὄνομα ἐκείνης πού ἔβγαλε ἀπὸ μέσα της τὸν ἀδελφὸ πού κλαῖμε ἀπὸ τῆς νύκτας τῆς 26ης Ἰανουαρίου. Ἦταν ὁ ὀργανωτὴς καί Διοικητὴς τῆς Ναυτοπροσκοπικῆς ἐργασίας εἰς τὸν νεώσοικον, ὅπου συνεχίζει

τὴν παράδοσιν ὁ ἄλλος ἀγαπημένος Του συνεργάτης Γεώργιος Σπέντσας, ἦταν ὁ πτυχιούχος τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ποῦ συνέχισε σπουδὰς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Παρισίων τὰ ἔτη 1930 μέχρι 1934, καὶ ποῦ τὶς ὥρες ποῦ τοῦ περισσευαν τὶς διέθετε σὲ Προσκοπικὴ ἔργασία στὶς Σχολὰς Ἀρχηγῶν Προσκόπων Καππὺ τῆς Γαλλίας καὶ Γκίλουελ τῆς Ἀγγλίας, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἀπεφοίτησεν εὐδοκίμως ὅπως μᾶς δείχνουν αὐτὰ τὰ ἀπλούστατα, ἀλλὰ τόσο ζηλευτὰ ἀπὸ ὄλους μᾶς προσκοπικά Του μαντήλια.

Ἦταν ὁ μοναχογιὸς τῆς μεγάλης Φίλης Τάττης Περρωτῆ ποῦ δούλευε στὸ πλευρὸ τοῦ παιδιοῦ τῆς γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ Ἐθνικοῦ, τοῦ Κοινωνικοῦ, τοῦ Θρησκευτικοῦ, τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ παιδαγωγικοῦ συστήματος ποῦ ἐφαρμόζει ὁ Προσκοπισμός, ἦταν ὁ ἥρωας τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἀναδημιουργικῆς προσπάθειας τῆς Προσκοπικῆς Κινήσεως τῆς χώρας μᾶς κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν, ὁ ὁποῖος εἰργάζετο ἀθόρυβα καὶ μεθοδικὰ χωρὶς ποτὲ νὰ δεχθῆ κανένα τίτλο, καμμία τιμητικὴ διάκρισι. Ἐκεῖνος ποῦ δὲν ἤξευρε τί θὰ εἰπῆ ἐπίσημη Προσκοπικὴ Στολή.

Ὁ νεαρὸς αὐτὸς Σύμβουλος τοῦ Σώματός μᾶς, κατὰ τὴν δευτέραν συνεδρίασιν τοῦ 1935 ἀνέπτυξε τὰς ὀρθὰς κατευθύνσεις τοῦ παιδαγωγικοῦ μᾶς συστήματος καὶ ἐπέμεινεν ὅτι μία καὶ μόνη μέθοδος διαπαιδαγωγῆσεως ὑπάρχει: «τὸ παιχνίδι» διὰ τὸ ἀποτελεσματικὸ παίξιμο τοῦ ὁποῦ παρίσταται ἀνάγκη συστηματικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν βαθμοφόρων, διὰ τὴν ὁποῖαν παρουσίασε πλῆρες πρόγραμμα μιᾶς τριετίας.

Τὸ Συμβούλιόν μᾶς ἐνέκρινεν ὁμοφώνως τὰς σκέψεις καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ Περρωτῆ καὶ τὸν ἐξουσιοδότησε νὰ ὀργανώσῃ καὶ νὰ κατευθύνῃ τὴν ἐκπαίδευσιν.

Εἰργάσθη μὲ ἐνθουσιασμό, μὲ πίστι,

μὲ ἀφοσίωσι. Ἡ ζωὴ του εὐρίσκετο μετὰξὺ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν - Σώματος Προσκόπων καὶ τοῦ σπιτιοῦ του. Ἐφρόντισε διὰ τὴν μετάφρασι καὶ ἐκτύπωσιν ὀδῶν τῶν κλασσικῶν Προσκοπικῶν συγγραμμάτων βοηθούμενος ἀπὸ τὴν ἀπλὴν καὶ ἀνεπίδειχτον ἀδελφὴν Του Δίδα Γεωργίαν Ταρσοῦλη καὶ χρησιμοποιοῦν τὴν ἐργασιακὴν καὶ τὸν ἀλτρουϊσμὸν τῆς θείας Του Δίδος Μαρίας Περρωτῆ. Ἐτοὶ ἐφοδίασε τὴν Προσκοπικὴν μᾶς κίνησιν μὲ πλουσιωτάτην βιβλιογραφίαν, χρήσιμον τόσον διὰ τὸ ἰδεολογικὸν ὅσον καὶ τὸ τεχνικὸν μέρος τοῦ Προσκοπικοῦ παιγνιδιοῦ. Βαθεῖα ἐπίστευεν ὅτι πρέπει νὰ συνηθίσωμε νὰ μελετᾶμε καὶ νὰ μὴ προχειλογοῦμε. Νὰ γίνεταί πάντα ἡ ἔργασία προγραμματικὰ καὶ ἐδημοσίευσεν πρὸς τοῦτο ὑπόδειγμα προγράμματος Προσκοπικῆς ἔργασίας. Ὀργάνωσε σειρὰν ἀπὸ 22 Προσκοπικὰς διαλέξεις αἱ ὁποῖαι καὶ ἐτυπώθησαν εἰς χωριστὸν τεύχος διὰ τοὺς Ἀρχηγούς καὶ Ἐφόρους, ἴδρυσε Σχολὴν Ὑπαρχηγῶν τὴν ὁποῖαν ὠνόμασε «Ὁμάδα Φοινίκων» τὴν ὁποῖαν προσωπικῶς διοικοῦσε καὶ τὴν ὁποῖαν ἀπὸ σήμερον ὀνομάζομεν «Ὁμάδα Φοινίκων Περρωτῆ». Ἰδρυσε τὴν Σχολὴν Ἀρχηγῶν διὰ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς Ἑλληνικοῦ ΚΑΠΠΥ ἑνὸς Ἑλληνικοῦ ΓΚΙΛΟΥΕΛ, εἰσήγαγε πρῶτος εἰς τὴν χώραν μᾶς τὸν τρίτον κλάδον τοῦ παιδαγωγικοῦ μᾶς συστήματος «τὸν Ἀκριτισμὸν», ἔργασθεις ὁ ἴδιος ὡς Ἀρχηγὸς τῆς 3ης Ὁμάδος Ἀκριτῶν μὲ λαμπρὰ ἀποτελέσματα, ἴδρυσε τὴν 1ην Ὁμάδα Νηπῶν Π. Φαλήρου μὲ τοὺς Ἀκρίτας του Χαραλάμπην καὶ Μεζᾶν, ἔγραφεν εἰς τὸ περιοδικὸν «Πιγκουῖνος», παρακολουθοῦσε τὴν ἐκπαίδευσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἐβοήθησε τὴν ἔργασίαν τῆς εὐγενοῦς προσπάθειας τῶν ἀδελφῶν Ὀδηγῶν καὶ ἔγινεν οὕτω ὁ ἰθύων Νοῦς τῆς Προσκοπικῆς Κινήσεως τῆς ὁραίας μᾶς χώρας.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δευτέρας περιόδου τῆς Ὁμάδος Φοινίκων ἀρρώστεια χτύπησε τὸ μικρὸ Του σῶμα... "Ἀφησε τὴν Ὁμάδα στοὺς βοηθοὺς Του Γκαζιάνην καὶ Κωνσταντίνου καὶ μούγραψε : "Ἐφορε, ἀρρώστησα, χρειάζεται Προσκοπικὴ ἐγκράτεια ὀμίλιας γιὰ νὰ γίνω καλά καὶ νὰ συνεχίσω τὴν μεγάλη μας προσπάθεια. Τρέξε νὰ ἐνισχύσης ἠθικῶς τοὺς Φοινίκας. Ξέρεις ὅτι οἱ Φοίνικες εἶναι τὸ παιδί τῶν κόπων μου, τὸ ἀκριβὸ παιδί τῆς προτιμῆσεώς μου, τῆς ἰδιαίτερας στοργῆς μου. Οἱ Φοίνικες θὰ φανοῦν πολὺ χρήσιμοι στὴν εὐγενικὴ δημιουργικὴ προσπάθεια. Ἐγὼ δὲν πρέπει νὰ μιλῶ, ἀλλὰ καὶ μουγγὸς θὰ εἶμαι πάντα κοντὰ σας». Καὶ ἤτανε.....

"Ἀρρωστος συνέχισε ὅλη τὴν ἐκπαιδευτικὴν προσπάθειαν, ἀρρωστος ἀπὸ τὴν Βιέννη, ἀπὸ τὴν Ἑλβετία, ἀπὸ τὴν Γαλλίαν μούγραψε καὶ κατηύθυνε τὴν ἐκπαίδευσιν. Ἀρρωστος ἐκεῖ στὸ ἐξωτερικὸ μετέφρασε τὸ ὑπέροχο βιβλίον τοῦ Ἀρχιπροσκόπου, τὸ βιβλίον ἐκεῖνον ποὺ δημιουργεῖ τοὺς Ἀρχηγοὺς τῶν Ὁμάδων καὶ τοῦ ὁποίου τὸ σὸν ἀνάγκη εἶχαν οἱ ἀγαπημένοι του συνάδελφοι ποὺ ἐπὶ τόσα χρόνια κράτησαν τὴν Προσκοπικὴν Κίνησιν μὲ μοναδικὸ βοήθημα τὸ ἐγκόλπιο ποὺ ἔγινε τὸ 1912 μέρμηρ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου κ. Κων. Μελά καὶ τοῦ κ. Πασπάτη καὶ τὸ ὁποῖον πρὸ πολλοῦ εἶχεν ἐξαντληθῆ. Ἀρρωστος καὶ μέχρι τῶν τελευταίων στιγμῶν τῆς ζωῆς Του ἔδιδε τίς πολυτίμες συμβουλὰς του γιὰ ὅλα. Ναι, μέχρι τῆς μοιραίας ἐκείνης στιγμῆς ποὺ ξαφνικὰ τὸν χάσαμε, μέχρι τότε τὸ γερὸ Προσκοπικὸ μυαλό του ποὺ ἤξερε νὰ ξεχωρίζῃ τὰ χρήσιμα ἀπὸ τὰ ἀνωφελεῖα πράγματα, μέχρι τότε οἱ σκέψεις του μᾶς κατηύθυναν. Πάντα ὁμοῦ σὲ ὅλη

μας τὴν Προσκοπικὴν ζωὴν τὸ παράδειγμα Του, ἡ πίστις Του ἡ μεγάλη σὴν εὐεργετικὴ ἐπίδρασις τοῦ Προσκοπισμοῦ καὶ αἱ βάσεις ποὺ ἔθεσε γιὰ τὴν ὀρθὴ Προσκοπικὴν ἐργασίαν σὴν ὁμορφὴ Πατρίδα μας θὰ μᾶς εἶναι ἕνας πολυτίμος ὁδηγός.

Παιδιά!

"Ἐνα τέτοιο Πρόσκοπο χάσαμε. Ὅλοι ξέρομε τὸν Προσκοπισμὸν πῶς ὁ θάνατος δὲν εἶναι κατὰ τὸ τραγικόν. Εἶναι κατὰ τὸ φυσικόν ποὺ ἀπλῶς θέτει τέρμα μόνον σὴν ὕλικὴν ζωὴν. Ὅλοι μας ὁμοῦ κλαίμε κείνον ποὺ χάσαμε τόσο πρόωρα καὶ ὅλοι μας ὑποσχόμεθα ὅτι θὰ προσπαθήσωμε νὰ τὸν μιμηθῶμε, χωρὶς ποτὲ νὰ τὸν ξεχάσωμε.

Περικλῆ!

Εἶπα τὰ λόγια ποὺ ἔπρεπε στοὺς Προσκόπους μας. Προσπάθησα νὰ τοὺς μεταβιβάσω ὅτι ἡ μεγάλη Σου σκέψις καὶ ἡ Προσκοπικὴ ψυχὴ Σου κλειοῦσαν μέσα τους καὶ δὲν μποροῦσε ἡ ἀρρωστητὴ τότε φωνὴ Σου νὰ τραγουδήσῃ καὶ ἡ ἀνύσπρκτη τῶρα γλῶσσα Σου νὰ λαλήσῃ.

Τὰ παιδιά ἐνοιῶσαν καλά πῶς πρέπει νὰ τιμῶνται ἐκεῖνοι ποὺ καλά ἔπραξαν γι' αὐτὰ καὶ γιὰ τὴν πρόοδο τοῦ Προσκοπισμοῦ. "Ἦσυχα κοιμήσου κοντὰ σὴν μαννούλα Σου ποὺ δὲν μπόρεσε νὰ σ' ἀποχωρισθῇ οὔτε στὸ μεγάλο αὐτὸ ταξίδι ποὺ ὅλοι μὲ τὴν σειρά μας θὰ ταξιδεύσωμε. Γαλήνια ἀναπαυθῆτε ἀγκαλιασμένοι μὲ τίς εὐχὰς μας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη ὄλων μας γιὰ τὸ μεγάλο καλὸ ποὺ ἐκάμετε στὸν Ἑλληνικόν Προσκοπισμὸν, σὴν Ἑλληνικὴν Κοινωνίαν, σὴν ὠραία μας Πατρίδα.

Αἰωνία Σας ἡ μνήμη!

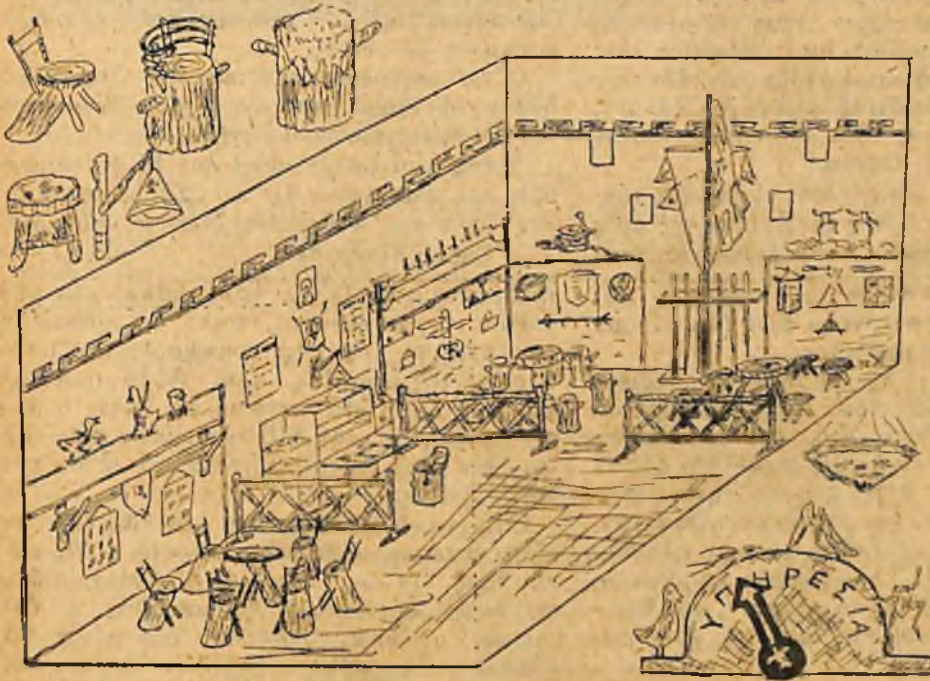
ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ
ΚΑΙ ΔΙΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ
ΛΕΣΧΩΝ

ΑΠΛΗ ΒΟΥΝΙΣΙΑ ΛΕΣΧΗ

Ἡ λέσχη μας πρέπει νά εἶναι ἀπλή καί ὄχι πολυέξοδος εἰς τήν κατασκευήν της. Ἐνας τρόπος οικονομίας εἶναι ἡ χρῆσις κουτσούρων διά καθίσματα. Εἰς αὐτό τὸ φύλλον σᾶς δίδω μερικά σχέδια καλλωπισμοῦ τῶν κουτσούρων, ὥστε νά μὴ μέλουν ἐντελῶς κουτούκια. Αὐτὸ πού πρέπει

νά προσέξωμεν εἶναι νά ὑπάρχη ἕν χάρισμα διά κάθε ἐνωμοτίαν καί τὸ σχέδιον τῶν ἐπίπλων νά εἶναι διάφορον, δίδον αὐτῶ εὐκαιρίαν νά ἀναπτυχθῇ ἰδιαιτέρα πρωτοβουλία κάθε ἐν)τίας καί ἴδιον πνεῦμα διακοσμῆσεως.

Σᾶς παρουσιάζω εἰς αὐτὸ τὸ φύλλον δύο abat-jours. Τὸ ἕνα εἶναι κατάλ-

μ. μ. Εἰς ἕνα τέταρτον περίπου εἴμεθα εἰς τὰς Ἀθήνας.

Σύνολον πορείας ὅλης τῆς ἐκδρομῆς 2.30'—2.45' ὥρας τὸ βᾶδισμα εἶναι ἀναπαικτικόν, διότι ὁ δρόμος εἶναι ὁμαλός.

Τὸ βράδυ ἡμποροῦμεν ἂν θέλωμεν νά ὑπάγωμεν ὡς τὴν Ν. Φ.λαδέλφειαν πεζῆ, ἀπὸ τὸν δρόμον Μειδιου—Φιλαδελφείας

πού εἶναι τόσοσ ὥρατος μὲ τὰ δένδρα (πορ. ὥρ. 1 περίπου).

Ὁ Πιγκουῖνος σᾶς ἔδωσεν ὅσας ἡδύνατο πληροφορίας. Εἰς σᾶς ἀπόκειται νά τὰς χρησιμοποιήσετε. Πῶς θά γίνῃ αὐτό; Μά πῶς ἀλλοιῶς... Μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκδρομῆς πού σᾶς ὑπέδειξεν. Ἐμπρός λοιπόν καί καλῆ διασκέδασιν.

ΑΥΤΟΒΕΛΤΙΩΣΙΣ

Ὁ κάθε ἄνθρωπος, καθὼς ξέρεις, ἔχει ἢ ἀποκτᾶ διάφορα ελαττώματα.

Ἄλλοι ἀφήνουν αὐτὰ νὰ τοὺς κυριαρχοῦν, καὶ ἄλλοι, ὅπως καὶ ὅλοι οἱ πρόσκοποι προσπαθοῦν νὰ τὰ ἀπομακρύνουν. Αὐτὸ ἐπιδιώκων ὁ Ἄρχιπρόσκοπος ἔχει γράψει ἕνα κεφάλαιον εἰς τὸ ὁποῖον ἀναλύει τοὺς διαφόρους παράγοντες τῆς αὐτοβελτιώσεως, δίδων ὡς παράδειγμα διαφόρους ἐπιφανεῖς, Ἄγγλους βέβαια, ἄνδρας.

Σήμερα θὰ ἀσχοληθῶ μετ' τὸ πρῶτον, «Ὑπερ ἄνω ὄλων τὸ καθήκον».

Ἐνδεχομένως ἔχεις ἀκούσει διὰ κάποιον ἀγγλικὸν νόμον, πού ἑλληνικὰ μεταφράζεται ὀγκροατικὴ τιμωρία. Αὐτὸς ἀπαιτεῖ ἀσπληροτάτην δικαιοσύνην, ὅταν πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῇ ἕνας κακοποιός.

Τὸ ἀγγλικὸν ὄνομά του «Synch-Law» προέρχεται ἀπὸ τὴν Ἰρλανδίαν, ὅπου εἰς μίαν πόλιν ἐν μνημεῖον τιμᾷ σιωπηλὰ τὸν νόμον ἑνὸς δικαστοῦ, πού κατεδίκασεν ὁ ἴδιος τὸν υἱόν του, ὁ ὁποῖος κατηγορεῖτο ὅτι ἐφόνευσεν ἕνα Ἰσπανό.

Ὁ κατηγορούμενος ἐδικάσθη, ὅπως ἔπρεπε καὶ κατεδικάσθη εἰς θάνατον.

Ἡ μητέρα του, ὅπως ὄλαι αἱ μητέρες τρυφερῆ καὶ ἀκούουσα μόνον τὴν ἀγάπην της πρὸς τὸν υἱόν της, παρεκάλει τοὺς διαφόρους γνω-

ληλον διὰ τὸ γραφεῖον τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τὸ ἄλλο διὰ τὸ κεντρικὸν φῶς (θὰ γίνουν ἀπὸ εἰδικὸν λαδοχάρτο).

Ἀσφαλῶς θὰ σὰς ἐκίνησε τὴν περιέργειαν τὸ γραφεῖον τοῦ ἀρχηγοῦ. Πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας, ὅτι ἐν τυπικὸν τραπέζι θὰ ὁμοιάζῃ μετ' σχολικὴν ἔδραν καὶ οὐδεμίαν θὰ ἔχη χρησιμότητα. Πρακτικώτερον εἶναι τὸ ντουλάπι-γραφεῖον, ὅπως ἀκριβῶς τὸ βλέπετε μετὰ τῶν δύο ἐν)τιῶν τοῦ κλισέ. Τὸ ντουλάπι χρησιμεύει ὡς ἀποθήκη, β βλιοθήκη, etagère, καὶ ὅταν χρειασθῇ τὸ ἀνοίγεις καὶ τὸ χρησιμοποιεῖς ὡς γραφεῖον.

Ἡ λέσχη μας νοστιμίζει ἀρκετὰ ἂν θέσωμεν μίαν φρίζαν. Αὐτὴ κάλλιστα δύναται ν' ἀποτελεῖται ἀπὸ μεάνδρους ἢ καὶ προσκοπικὰς παραστάσεις.

Ἄν ἐπροσέξατε δίπλα εἰς τὸν θηριαῖον τῆς ὁμάδος εἶναι ἡ Ὑπόσχεσις καὶ ὁ Νόμος.

Αὐτὸ εἶναι κάτι πού ὑπωσδήποτε πρέπει νὰ ὑπάρχη καὶ δὴ καλὰ φιλοτεχνημένον μέσα εἰς κάθε λέσχη.

Πιστεύω ὅτι εἰς τὴν ὁμάδα σας θὰ συν-

στούς της πολίτας νὰ σώσουν αὐτόν, ὅταν τὸν ἐπὶ γαίαναν εἰς τὸ δικαστήριον. ἀλλὰ ὁ πατήρ, ἐπειδὴ εἶχε προβλέψει αὐτὸ, ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασιν μέσα εἰς τὴν φυλακὴν καὶ ὁ νεαρός ἐκρεμάσθη ἀπὸ τὸ παράθυρον τοῦ κελλίου του.

Ἡ μεγάλη αὐτὴ συναίσθησις τοῦ καθήκοντος τοῦ δικαστοῦ ἦτο τῷ ὄντι πολὺ δυνατὴ διὰ νὰ ὑποβοηθήσῃ τὸν πατέρα νὰ ἐκτελέσῃ ὅτι ἠσθάνετο καὶ ὅτι τοῦ ὑπηγόρευεν ἡ ἀγάπη του καὶ νὰ παραμελήσῃ τὴν συνείδησίν του ὡς δικαστῆς.

Ἐπίσης πολλοὶ ἐπιφανεῖς, καὶ ἀκόμα περισσότεροι ἀφανεῖς ἀπέθαναν διὰ νὰ ἐκτελέσουν τὸ καθήκον των.

Ὁ Ἄρχιπρόσκοπος μᾶς ἀναφέρει καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ στρατηγοῦ Σκόρδων.

Αὐτὸς ὅταν ἐνικήθη εἰς μίαν μάχην, ἐνῶ ἠδύνατο νὰ φύγῃ, εἰάν ἤθελεν, ἐθεώρησε καθήκον του, νὰ μείνῃ ἐκεῖ μετὰ κάτι ἰθαγενεῖς πού εἶχε πάρει μαζί του, μολονότι δὲν ἦτο ἐνθουσιασμένος δι' αὐτούς.

Οὕτω παρέμεινε μαζί τους καὶ ὅταν τέλος ἤλθαν οἱ ἐχθροὶ καὶ τὸν ἠχμαλώτισαν, τὸν ἐσφάζαν μετ' ἀγρία βασανιστήρια.

Ὅπως ὅλοι λοιπὸν αὐτοὶ πού ἐθυσιάσθησαν ὑπὲρ τοῦ καθήκοντος ἔχε καὶ Σὺ ὡς ρητὸν εἰς τὴν ζωὴν σου «Ὑπεράνω ὄλων τὸ καθήκον».

(Ἐπεταὶ συνέχεια)

Σ. Π.

ἠθίζεται νὰ ὀρίζεται κάθε ἐβδομάδα μίαν ἐν)τίαν τῆς ὑπηρεσίας, δηλ. νὰ καθαρῖζῃ τὴν λέσχη, νὰ κάμνῃ ἔπαρσιν καὶ ὑποστολὴν τῆς σημαίας κλπ. Αὐτὸ ἠμπορεῖ νὰ τὸ θυμίζῃ μίαν κατασκευὴ ὅπως ἡ παριστωμένη εἰς τὴν δεξιὰν γωνίαν τοῦ κλισέ. Τὰ ζῶα ἀντικαθιστοῦν τὰ ὀνόματα τῶν ἐν)τιῶν.

Θέματα διὰ στόλισμα γωνίας ἐν)τιῶν εἶναι ἄπειρα, σὰς διδῶ μερικά : Πίναξ-κόμβων, ἰχνῶν, σημαῖων, ἀστερισμῶν, συλλογαὶ φύλλων, φρίζα μετ' ζῶα, σύνθεσις ἐν)τίας κλπ. Ἄρκετὰ ἀπὸ αὐτὰ θὰ εὑρητε εἰς τὸ φῶλλον τοῦ Ἰανουαρίου τῆς «Χαρᾶς τῆς ὁδοῦ».

Κάτι ὅμως πού θὰ πρέπη νὰ καταργήσωμεν εἶναι ἡ λέξις «ΛΕΣΧΗ». Πολὺ πολὺ καλύτερα εἶναι ἂν τὴν λέγωμεν Καλύβα, φωληρά, σπηλιά, καταφύγιον κλπ.

Λοιπὸν καλὴ δουλειὰ εἰς τ : . . . σας.

Ἄσπερος Ράν

Σημ. Εἰς τὸ ἄλλο φῶλλον θὰ εὑρετε πολλὰ ὠραῖα σχέδια διὰ τὴν καλύβαν σας.

Α.

Η ΑΛΥΣΙΔΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Κοίταξε τούς τρεις αυτούς προσκόπους. Πόσον αγαπώνται. Αί καρδιαί των κτυποῦν μέχρις ενώσεως. Θά ἔδιδαν τὴν ζωὴν των ὁ ἕνας διὰ τὸν ἄλλον. Ἠνωμένοι ὡς ἓνα δεμάτι, γεροί, ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὴν φιλίαν των, βλέπουν τὴν ζωὴν με ἓνα χαμόγελον ἀνθισμένον εἰς τὰ χεῖλη των. Μόνος ὁ καθένας, θά ἔτρεμε ἔμπρὸς εἰς τὸ δύσκολον μονοπάτι τοῦ καθήκοντος, οἱ τρεῖς ὁμως μαζῶν, ἀψηφοῦν τὰ ἔμπόδια ὑπερνικοῦν τὸν ἐγωϊσμόν, γίνονται ἡ ψυχὴ μίας ὁλοκλήρου ομάδος.

Πόσον ὠραῖον θά ἦτο ἂν ὅλοι οἱ πρόσκοποι τῆς Ἑλλάδος, ὅλα τὰ παιδιά τῆς αγαπώνται μεταξύ των

ὅπως τὰ τρία αὐτὰ παιδιά. Καὶ σὺ, ἂν προσεπάθεις νὰ εὕρῃς μίαν πραγματικὴν φιλίαν, μέσα εἰς τὴν ἐνωμοτίαν σου, τὴν ομάδα σου, τὴν περιφέρειάν σου, ἀνάμεσα εἰς τούς προσκόπους τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Κόσμου ὅλου ;

ΟΙ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΕΝΩΜΟΤΙΩΝ πού δημοσιεύονται εἰς τὸν «Πιγκουῖνον» ἀναπτύσσουν τὴν εὐγενῆ ἀμιλλαν μεταξύ τῶν ἐνωμοτιῶν τῆς ὁμάδος πρὸς ἀπόκτησιν ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρων χρησίμων προσκοπ. γνώσεων.

ΕΥΘΥΣ ΚΑΙ ΑΠΛΟΣ

Ἴσως εἰς τὰς 2 Φεβρουαρίου ἐώρτασες εἰς τὴν λέσχην σου, μαζῶν με τὰ ἄλλα ἀδελφια σου, τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου.

Ἡσθάνθης, ἀδελφέ πρόσκοπε, ὅλην τὴν βαθεῖαν ἐννοίαν τῆς εἰκόνος πού μᾶ δίδει τὸ κερί ;

Δὲν εὕρισκες ὅτι ὁ ρόλος σου, τοῦ πρασκόπου, τοῦ διαφωτιστοῦ, ὁμοιάζει πολὺ με τὸν ρόλον τοῦ κεριοῦ πού φωτίζει ὁλόγυρά του ;

Παρατήρησέ το προσεκτικὰ, ἐκεῖ ἀναμένον ἔμπρὸς εἰς τὸ Ἱερόν.

Ἡ φλόγα του χορεύει ἓναν διαρκῆ χορόν, λάμπει, ζεσταίνει, ἐλκύνει τὸ βλέμμα σου ἐπάνω τῆς.

Εἰς τὸ παραμικρὸν φύσιμα τοῦ ἀέρος τρεμοσβύνει, ψυχορραγεῖ, ἀμέσως ὁμως ἐπανέρχεται πλέον λαμπρὰ πλέον εὐμορφῆ ἀπὸ πρῖν.

Ἔχεις καθῆκον καὶ σὺ εἶσαι ὅπως τὸ κερί, πού ἄλλωστε ἀντιπροσωπεύει τὸν Χριστόν μας, «Τὸ φῶς τοῦ κόσμου», ἓνα φῶς πού διαλύει τὸ σκοτάδι τῶν ψυχῶν πού πλησιάζει. Πρέπει ὅλοι νὰ σὲ ζητοῦν, ἀδελφέ μου πρόσκοπε, διότι πρέπει νὰ εἶσαι πάντοτε μία χρυσὴ τοῦ ἡλίου ἀκτίνα ὅπου καὶ ἂν εὕρισκεσαι.

Ἡ φλόγα σου ἄς μὴ σβύσῃ ποτέ, ἀλλὰ δυναμωμένη ἀπὸ τὴν θεῖαν χάριν ἄς λάμπῃ παντοτεινὰ ἀψηφοῦσα μπόρες καὶ καταιγίδες.

Παρατήρησες πόσον τὸ κερί, τὸ μονοκόμματο αὐτὸ σῶμα, εἶναι λεῖον, εὐθύ, ἀπλοῦν καὶ εὐμορφον.

Τὸ καθῆκον σου εἶναι, ἐξ ἴσου, νὰ ζῆς τὸν Νόμον χωρὶς λοξοδρομίας, πάντα εὐθύς νὰ τείνης πρὸς ὑψηλότερα, νὰ φθάσῃς τὸν Ἀρχηγόν σου. Τέλος, ἀδελφέ μου, ἰδὲ τὸ κερί. Λυώνει ὡς τὴν τελευταίαν του σπιθαμὴν, ἀθόρυβα, ἡσυχᾶ, γαλήνια, χωρὶς ν' ἀφίση ἄχνος. Βαθὺ σύμβολον τοῦ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΕΝΩΜΟΤΙΩΝ

Ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ φύλλου, ὁ Πιγκουῖνος, θὰ δημοσιεύσῃ εἰς τὴν παροῦσαν σελίδα, σχέδια διαγωνισμῶν ἐνωμοτιῶν.

Οἱ διαγωνισμοὶ οὗτοι θὰ συγκεντρῶνουν :

1) Πρωτοτυπία

2) Βραχείαν σχετικῶς διάρκειαν (1—3 μηνῶν) καθ' ὅτι εἰς μακρὰς διαρκείας διαγωνισμούς, ἐξαντλεῖται τὸ ἐνδιαφέρον λόγῳ τῆς ἀποστάσεως κυρίως, ἢ ὅποια συνήθως δημιουργεῖται εἰς τὴν βαθμολογίαν τῶν ἐνωμοτιῶν.

3) Πρωτότυπα ἐπαθλα διὰ τὴν νικητρίαν ἐνωμοτιῶν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώσται μας, ὅπως μᾶς ἀποστέλλουν πρὸς δημοσίευσιν ἰδικά των τυχόν σχέδια διαγωνισμῶν, κατὰ προτίμησιν ἐφαρμοσθέντα ἐπιτυχῶς εἰς τὰς ομάδας των.

Σήμερον δημοσιεύομεν ἐν σχέδιον διαγωνισμοῦ, κατάλληλον κυρίως διὰ Ναυτοπροσκοπικὴν ομάδα.

ΑΓΩΝ ΙΣΤΙΟΠΛΟΪΑΣ

Εἰς τὴν λέσχην ἀνακρέμαται χάρτης τῆς ναυτικῆς περιοχῆς τῆς ομάδος ἢ καὶ μᾶλλον ἐκτεταμένος, ὡς τῶν Κυκλάδων νήσων, τῶν Ἰονίων νήσων κλπ.

Ἐπὶ αὐτοῦ χαράσσεται μία εἰκονικὴ πορεία τὴν ὅποιαν θὰ πρέπει νὰ ἀκολουθήσουν αἱ διαγωνιζόμεναι ἐνωμοτίαι καὶ καθορίζεται ἡ ἀφειρητρία καὶ τὸ τέρμα τῆς διαδρομῆς.

Ἐπίσης καθορίζονται ἐκ τῶν προτέρων καὶ μερικοὶ λιμένες ἀναγκαστικῆς προσεγγίσεως.

ἀτελειώτου γενικοῦ δῶρου ποῦ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ζωή σου.

Μέσα εἰς τὴν σιωπηλὴν θυσίαν τοῦ κεφιοῦ σου, τῆς ὥρας τοῦ ἐγῶ σου, διὰ τὸν Προσκοπισμὸν, διὰ τοὺς Ἄλλους, θὰ εὐρυῆς τὴν πραγματικὴν χαράν.

Ὅσον δὲν θὰ ἔχῃς τὴν δύναμιν νὰ διδῆσαι εἰς τὸν Πλησιον σου, εἰς τὸν Θεὸ σου, τόσον ἀπλᾶ ὅσον τὸ κερὶ ποῦ σοῦ παρέχει τὸ παράδειγμα, δὲν θὰ εἶσαι πρόσκοπος παρὰ κατὰ τύπους.

Τὸ κερὶ, τὸ σύμβολον αὐτὸ τῆς ἀφοσιώσεως ἃς γίνῃ ὁδηγὸς εἰς μίαν ζωὴν, πλέον καρποφόρον, πλέον ὠραίαν πλέον προσκοπικὴν.

Ἐκ τοῦ «Entre Nous»

Ἐκάστη τῶν διαγωνιζομένων ἐνωμοτιῶν τῆς ομάδος ἐπιβιβάζεται φανταστικοῦ πλοίου με ἱστορικὸν π. χ. ὄνομα ἢ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ζώου της, ὁμοίωμα τοῦ ὁποίου τοποθετεῖται ἐπὶ τοῦ χάρτου εἰς τὸ σημεῖον ἀκριβῶς τῆς ἀφειρητίας.

Τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τοῦ διαγωνισμοῦ δίδεται τὸ σημεῖον τῆς ἐκκινήσεως καὶ ἕκαστον πλοῖον ἐνωμοτίας ἐπιτελεῖ τόσας προόδους εἰς ναυτικὰ μίλια ἐπὶ τῆς χαραχθείσης ἐπὶ τοῦ χάρτου πορείας, ὅσα μίλια κερδίζει ἡ ἐνωμοτία κατὰ τὴν βαθμολογίαν τῶν διαφόρων θεμάτων τοῦ διαγωνισμοῦ.

Μόλις ἐν σκάφος τῆς ἐνωμοτίας φθάσει εἰς λιμένα ἀναγκαστικῆς προσεγγίσεως, διὰ νὰ ἐκκινήσῃ ἐκ νέου πρέπει ἢ ἀντίστοιχος ἐνωμοτία νὰ ἐκτελέσῃ ἐπιτυχῶς ὠρισμένας ἀσκήσεις, ὡς π. χ. σκηνοπηγίαν, σηματοδοσίαν κλπ.

Ἡ ἐνωμοτία ἣτις θὰ διέλθῃ ἐπιτυχῶς ὅλους τοὺς σταθμοὺς ἀναγκαστικῆς προσεγγίσεως ταὶ φθάσει πρώτη εἰς τὸ τέρμα ἀνακηρύσσεται νικητρία.

Κατωτέρω παραθέτομεν μερικὰ βαθμολογητέα προσκοπικὰ θέματα, ἀλλὰ πάντως δέον νὰ λαμβάνεται ἐκάστοτε ὑπ' ὄψιν, κατὰ τὸν καθορισμὸν των, αἱ ἀνάγκαι καὶ ἀδυναμίαι ἐκάστης ομάδος καὶ εἰς αὐτάς ἀκριβῶς νὰ δίδεται ἡ μεγαλύτερα προσοχή, ἢ ὅποια ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐκδηλοῦται μετὸν καθορισμὸν μεγαλύτερας βαθμολογίας.

Οὕτω δυνάμεθα νὰ καθορίσωμεν :

1) Δι' ἐκάστην ἡμέραν συγκεντρώσεως ἢ ἐκδρομῆς + 5 μίλια δι' ἐκάστην ἐνωμοτιῶν. Δι' ἐκάστην ἀδικαιολόγητον ἀπόντα ἢ βραδύνοντα — 1 μίλιον.

2) Διὰ καθυστέρησιν συνδρομῆς — 1 μ. δι' ἕκαστον ναυτοπρόσκοπον.

3) Διὰ κάθε νέον ἀντικείμενον εἰς τὴν γωνίαν τῆς ἐνωμοτίας ἀπὸ +1 μ. μέχρι +5 μ.

4) Διὰ τὴν ἐνωμοτιῶν ἢ ὅποια ὠρισμένην ἡμερομηνίαν θὰ ἔχῃ τὰ καλλίτερα στολισμένα κοντάρια + 5 μ. κλπ. κλπ.

Εἰς τοὺς λιμένας ἀναγκαστικῆς προσεγγίσεως αἱ ἐνωμοτίαι δύνανται νὰ υποβληθῶσι εἰς τὰς ἑξῆς π. χ. δοκιμασίας :

Εἰς τὸν πρῶτον λιμένα προσεγγίσεως

1) *Σήματα.* Μετάδοσις σήματος 20 λέξεων διὰ Ναυτικῶν σημάτων Σταθμοὶ 3. Αἰθῆ ἀνε-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ

Τὴν Κυριακὴν 12 Μαρτίου ἐγένετο τὸ μνημόσυνον τοῦ ἀγαπητοῦ Ἀρχηγοῦ *Περρωτῆ* εἰς τὸν ἱερον ναὸν τοῦ ἁγίου Διονυσίου. Παρέστησαν ὅλαι αἱ ὀμάδες τῆς περιφερείας. Μετὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν ὠμίλησεν ὁ Κάστορας εἰπὼν αὐτὰ ποῦ δημοσιεύομεν εἰς τὸ αὐτὸ φύλλον. Μετὰ ταῦτα δὲ ἡ οἰκογένειά Του, αἱ ὀμάδες Του καὶ τὸ συμβούλιον τοῦ ΣΕΠ μετέβησαν εἰς τὸ νεκροταφεῖον ὅπου κατετέθησαν στέφανοι τοῦ Δ. Σ., τῶν Ἐφοριῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, πολλῶν ὀμάδων καὶ τῶν διαφόρων σχολῶν τοῦ ΣΕΠ.

— Ἡ ὑπὸ τῆς 32ας ΟΑΠ δοθεῖσα χοροεσπερὶς Acropolis Palace ἔσχε λαμπρὰν ἐπιτυχίαν καὶ διὰ τοὺς παρισταμένους καὶ διὰ τὸ ταμεῖον τῆς ὀμάδος.

— Αἱ Ἀγέλαι Ἀθηνῶν ἐπαφελήθησαν τοῦ καλοῦ καιροῦ τῆς Κυριακῆς 26 Φεβρουαρίου διὰ νὰ κάμουν ἐκδρομὰς. Ἡ 3ῃ Ἀγέλη μετέβη εἰς τὴν Ἡλιούπολιν, ἡ 15ῃ εἰς τὴν Καλογρέζαν, ἡ 17ῃ εἰς τὸν Κουκουναράν, ἡ 8ῃ εἰς τὸν

Ἀη-Γιάννη Καρέαν, ἡ 1ῃ Καισαριανῆς εἰς τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν καὶ ἡ 1ῃ Παλαιοῦ Φαλήρου εἰς τὸ Ἑλληνικόν.

— Ἰδρῦθησαν δύο νέαι Ἀγέλαι: 1ῃ Μοσχάτου καὶ 8ῃ Ἀθηνῶν, ἄλλαι δὲ 4 Ἀγέλαι εὐρίσκονται ὑπὸ ἴδρυσιν.

— Τὴν Κυριακὴν 12 Μαρτίου αἱ Ἀγέλαι μας μετέσχον τοῦ μνημοσύνου τοῦ ἀειμνήστου Διοικητικοῦ Συμβούλου τοῦ Σώματος Περικλῆ Περρωτῆ. Ἡ βροχὴ δὲν ἠμποδίσαι τὰ Λυκόπουλά μας νὰ προσέλθουν αὐσσωμα διὰ νὰ τιμήσουν τὴν μνήμην τοῦ ἐκλιπόντος καὶ διὰ νὰ ἐκδηλώσουν τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς αὐτὸν δι' ὅσα προσέφερον εἰς τὸν Προσκοπισμὸν μας.

— Τὴν Κυριακὴν 26 Μαρτίου καὶ ὥραν 10.30 π. μ. ἀρχίζει τὰς ἐργασίας ἡ 5ῃ Περίοδος τῆς Σχολῆς Μογλῆ (Σχολῆς ἐκπαιδευτῶν Λυκοπούλων). Εἰς αὐτὴν γίνονται δεκτοὶ Πρόσκοποι τουλάχιστον 16 ἐτῶν, ἔχοντες ἀποκτήσει τὸ πτυχίον τῆς α' τάξεως. Ἡ Σχολὴ θὰ λειτουργήσῃ ὑπὸ τὴν Ἀρχηγίαν τοῦ Ἐφόρου κ. Δ. Σολομωνίδη Γερο-Λύκου. Τὸ ἐναρκτήριον μά-

κτὰ 20 % (ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας καθυστέρησις τοῦ πλοῦ κατὰ μίαν ἐβδομάδα).

2) *Κόμβοι*. Κατασκευὴ ὑπὸ πάντων τῶν Ν)Π γ' τάξεως καὶ ἄνω τῶν κόμβων: σταυρόκομβος, ποδόδεσμος, ψαλλιδιά, καντηλίτσα, καὶ διὰ τοὺς ἐπὶ 3 μῆνας Ν)Π γ' τάξεως καὶ ἄνω σφενδόνη, φίμωμα, καρυδόκομβος, φανάρι, ἀκρόδεσμος.

Εἰς τὸν δευτέρου λιμένα προσεγγίσεως

Μαγείρευμα κατ' ἐνωμοτίας. Ἄναμμα φωτιάς ὑπὸ ἐκάστου Ν)Π μὲ δύο δοκιμὰς (σπίρτο καὶ χαρτί),

Μεταξὺ δευτέρου καὶ τετάρτου λιμένος κατασκευὴ ὑπὸ τῶν Ν)Π β' τάξεως καὶ ἄνω ἐκάστης ἐνωμοτίας τῶν κόμβων: διπλὸς καρυδόκομβος, βραχεῖα καὶ μακρὰ ἄμμάτησις, καρυδόκομβος, γάσα εἰς τὸ μέσον καὶ τὸ ἄκρον σχοινοῦ.

Εἰς τὸν τρίτον λιμένα προσεγγίσεως

Πρῶται βοήθειαι. Οἱ Ν)Π γ' τάξεως: περιποίησης καὶ ἐπίδεσις ἀπλοῦ τραύματος δακτύλου.

Οἱ Ν)Π γ' τάξεως: περιποίησης ἀρτηριακῆς καὶ φλεβικῆς αἱμορραγίας βραχίονος καὶ ἐπίδεσμος γόνατος.

Οἱ Ν)Π α' τάξεως: ἀπαιτήσεις πτυχίου α' βοηθειῶν.

Εἰς τὸν τέταρτον λιμένα προσεγγίσεως

Σκηνοπηγία. Τὸ στήσιμον σκηνῶν ἐν ἀπολύτῳ σιγῇ. Ἐν ἐναντίῳ περιπτώσει ἀπὸ — 0,5 μ. ἕως — 2 μίλια. Ἐπίσης εἶναι καλὸν νὰ καθωρίσωμεν ὠρισμένον χρονικὸν διάστημα διὰ τὸ στήσιμον ἐκάστης σκηνῆς ἢ ἀντισκήνου ἀναλόγου πρὸς τὸ εἶδος αὐτῶν.

ΤΟ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΠΙΓΚΟΥΪΝΟΥ.— Καθείς μας ἔχει ἀπορίας, ἀμφιβολίας ἐπὶ διαφόρων προσκοπικῶν θεμάτων. Προσκοπικὸν εἶναι αἱ ἀπορίαι αὐταὶ νὰ λυθοῦν μὲ τὴν βοήθειαν τῶν μεγαλύτερων ἀδελφῶν. Ὁ «ΠιγκουΪνος» ἐγκαινιάζει αὐτὴν τὴν σιγήλην, εἰς τὴν ὅποσαν θὰ λύεται καθενὸς ἡ ἀπορία. Γράφετε εἰς τὸν «ΠιγκουΪνον» τὰς ἀπορίας σας. Τὸν ἐπόμενον μῆνα ἡ ἀπάντησις θὰ εὐρίσκεται εἰς τὴν ὠρισμένην θέσιν. Ὁ «ΠιγκουΪνος», σοφὸς ἀφοῦ μαζεύει ὄλων τὴν σοφίαν, δὲν φοβεῖται οὔτε τὴν πλεονδύσκολον ἐρώτησιν.

θημα θὰ ἐγκαινιάσῃ ὁ Περιφερειακὸς ἔφορος Ἀττικοβοιωτίας κ. Ν. Μακρῆς—Κάστωρ.

—Ἐπίσης τὴν Κυριακὴν 26 Μαρτίου καὶ ὥραν 12 μ. θὰ γίνῃ ἡ πρώτη τελετὴ ὑποσχέσεως Λυκοπούλων τῆς Ἀγέλης Μοσχάτου. Παρεκλήθησαν νὰ παρευρεθοῦν Ἀγέλαι Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς ὡς καὶ ὁ Περιφερειακὸς ἔφορος Ἀττικοβοιωτίας καὶ ὁ ἔφορος Λυκοπούλων Ἀθηναίων.

1η Ὁ. ΝΠ. Καλλιθέας.

Ὁ Ὑπαρχηγὸς μας ηὐδόκησεν ἐπὶ τέλους νὰ ἀναγγεῖλῃ τὴν πραγματοποιήσιν τῆς ἀπὸ μηνῶν μαγειρευομένης ἐκδρομῆς εἰς Ναυστάθμον, τῇ εὐγενῇ προσκλήσει τῶν ἐκεῖ παλαιῶν φίλων μας.

Καὶ τὸ ἀπόγευμα τῆς 2ῆς λήξ. εἰς τὸ πεζοδρόμιον τῆς ὁδοῦ Ἀγ. Πάντων εἰς τὸ ὅποιον

Ἡ συνέχεια τῶν «Καλωδίων», λόγῳ πληθώρας ὕλης, ἀνοβάλλεται διὰ τὸ ἐρχόμενον τεῦχος.

—στεγάζεται ἡ 1η Ὁ. Καλλιθέας, μακρὰ σειρὰ ἀπὸ σακκίδια, κουβέρτες καὶ... στοργικὰς μητέρας τῶν νεοφωτιστῶν Ναυπίων, ἀνέμενε τὴν ἀναχώρησιν. Γνωρίζοντες πάντοτε νὰ ἐπωφελοῦμεθα τῆς... «Ἐυκαιρίας» ἐπιβιβαζόμεθα εἰς αὐτὴν καὶ εἰς τὰς 7 μ. μ. ἀπαίρομεν δι-

ἓνα ταξειδάκι, τὸ ὅποιον ἐπεσφράγισε θερμὴ ὑποδοχὴ τῶν Ναυπίων τοῦ Ναυστάθμου. Ἐπηκολούθησε Σαμπὴ λίτε μὴ περιέχον οὐδὲν ἀπὸ τὰ ἐξ ὧν συνετέθη συστατικὰ τῆς φράσεως, διότι οὔτε φωτιὰ ἠνάφθη, οὔτε κατασκήνωσιν εἴχομεν καὶ ἀκολούθως ὕπνος, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὑποχρεωτικοῦ καὶ ἰδεολόγου Ἀρχηγοῦ τῶν κ. Πατέρων.

Τὸ πρωτὶ μᾶς προσεφέρθη ὑπὸ τῆς Ὁμάδος Ναυστάθμου ἀριστον, εἰς τὴν καλλιτέραν προσκοπικὴν λέσχην τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι ἐκτισμένη εἰς τὶς πλαγιὰς ἐνὸς λόφου καὶ ἀπὸ τὸν ἐξώστην τῆς ἀπολαμβάνομεν τὸ θέαμα τοῦ κόλπου τοῦ Περάματος μὲ τὰς μαριμαρωγὰς ποῦ παίρνει ἀπὸ τὸν ὀλόλαμπρον ἥλιον, ἐνῶ εἰς τὰ πόδια μας, οἱ ἀτσαλίνοι θρῦλοι μας ἀναπαύονται εἰς τὰ καταγάλανα νερά. Ἀστράφτουν εἰς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, λαμποκοποῦν, θὰ ἔλεγεσ ἀπὸ δόξαν. Κάθε ὄνομα καὶ ἓνας θρῦλος: Ἀβέρωφ», Ἀετός», Ἰέραξ». «Λόγγη». Θὰ ἔλεγεσ ὅτι μόλις ἐτελείωσε μία ναυμαχία εἰς τὸ στενὸν τῆς Σαλαμίνας «αἱ νῆες ἀπῆλθον ἐς ὄρμον». Εὐτυχημένοι Ναυποῖ τοῦ Ναυστάθμου, ποῦ ζῆτε μέσα εἰς τόσον ἐντόνους ἐθνικὰς συγκινήσεις.

Εἰς τὰς 8.30 ἐκκινούμεν κατ' Ἐνωμοτίας διὰ τὴν 7ην κοινήν ἐκδρομὴν τῶν Ὁμάδων Ναυστάθμου—Καλλιθέας ποῦ ἐγίνε εἰς τὴν Βροντὴ καὶ ἐτελείωσε μὲ τὴν ὑπόσχεση 10 Ν)πων καὶ τὸ συγκινητικὸν τραγοῦδι τοῦ ἀποχωρισμοῦ εἰς τὴν λέσχην καὶ μὲ τὰς γλυκυτέρας ἀναμνήσεις.

Ρομπὲν τῶν θαλασσῶν

1η Ὁ. Ν. Κ.

ΕΧΕΤΕ ΠΛΗΡΩΣΕΙ ΤΗΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ ΣΑΣ ;

Ἐχετε ἐξοφλήσει τὰ χρέη σας πρὸς τὸν «ΠιγκουΪνον» ; Μὴ ξεχνᾶτε ποτὲ ὅτι ὁ Πρόσκοπος εἶναι πάντα συνεπὴς εἰς τὰς ὑποχρεώσεις του.

DENTEX

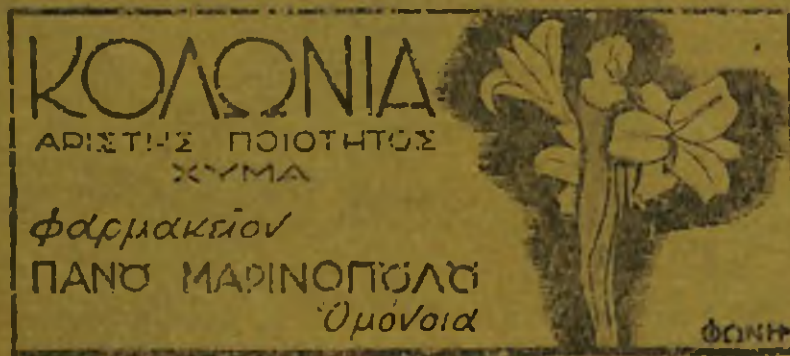
ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ ΚΑΙ ΥΓΡΟΝ

Λευκαίνει τὰ ὀδόντια. — Τονώνει τὰ οὖλα. —

Θεραπεύει τὰς ἀφθας καὶ τὰ ἔλκη τοῦ Στόματος. τὰς
οὐλίτιδας καὶ στοματίτιδας.

PEL-FIX

Καθαρίζει καλλωπίζει τὰ μαλλιά. Θεραπεύει τὴν
τριχόπτωσην ἐξαιλείφει τὴν πιτυρίασιν.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ΠΑΝΟΥ Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ — ΑΘΗΝΑΙ